

การแก้ปัญหาการจัดตารางสอนในระดับคณะ
โดยใช้ตารางประสานการณ์ของผู้ใช้กับขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม

วิบูล ศุภจิตรานันท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2557

Solving Faculty Course Timetabling Problem

By User Experience Matrix and Genetic Algorithm

Wiboon Supachitranan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Science

Department of Information Technology

Faculty of Information Technology, Dhurakij Pundit University

2014

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การแก้ปัญหาการจัดตารางสอนในระดับคณะ โดยใช้ตารางประสานการณ์
ของผู้ใช้กับขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม

เสนอโดย

นายวิบูล ศุภจิตรานันท์

สาขาวิชา

เทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มวิชา ระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
รองศาสตราจารย์ ดร.นุชรี เปรมชัยสวัสดิ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรสิทธิ์ ชูชัยวัฒนา)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.นุชรี เปรมชัยสวัสดิ์)

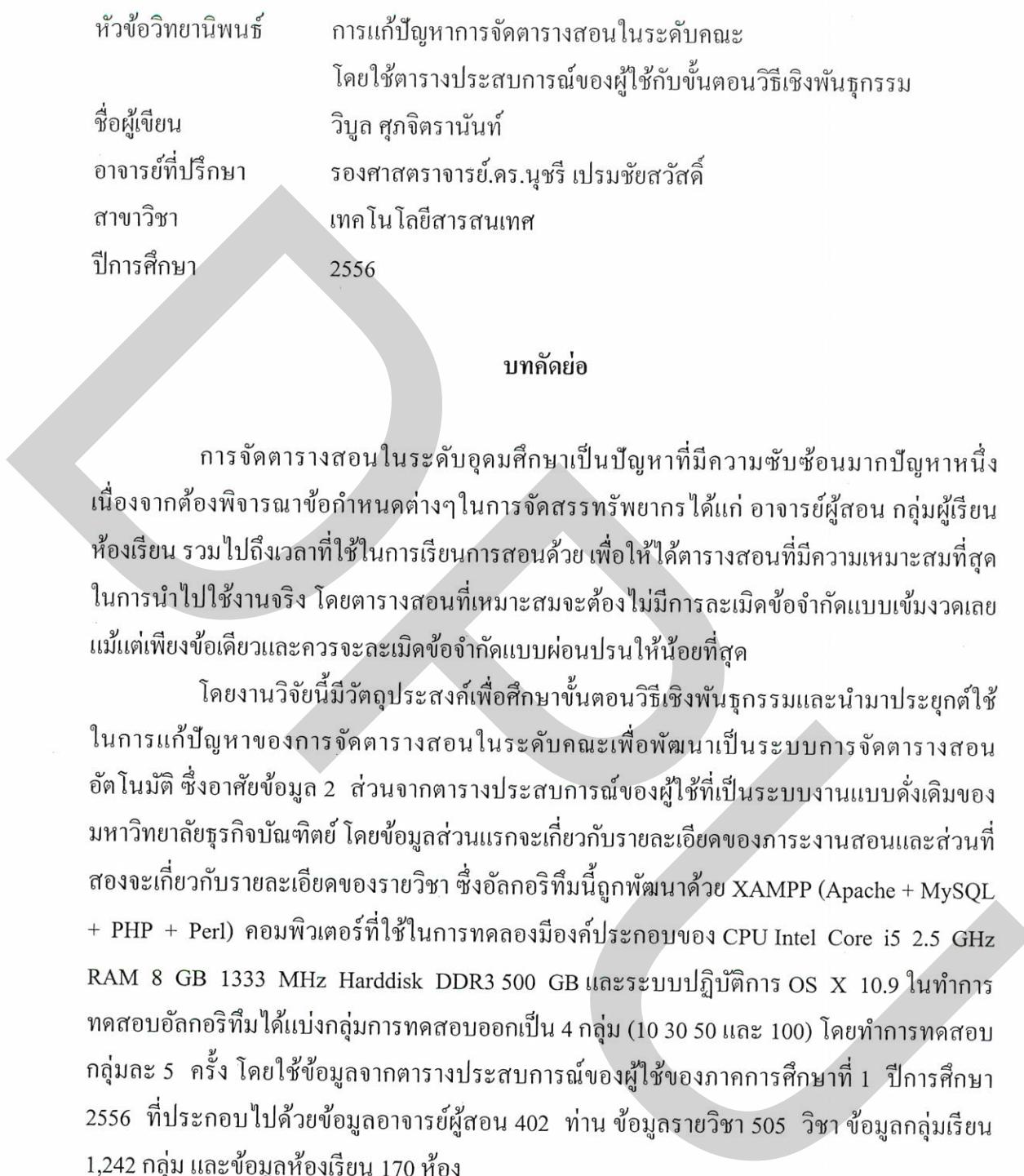
..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.นันทิกา ปริญญาผล)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ศรีลักษณ์ อารีรัชกุล)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พิจิตร จอมศรี)

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศรับรองแล้ว

..... คณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นุชรี เปรมชัยสวัสดิ์)
วันที่ ... ดีอน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

Thesis Title	Solving Faculty Course Timetabling Problem
	By User Experience Matrix and Genetic Algorithm
Author	Wiboon Supachitranan
Thesis Advisor	Assoc.Prof.Dr.Nucharee Premchaiswadi
Department	Information Technology
Academic Year	2013

ABSTRACT

Faculty course timetabling problem is a complex problem because it involves in allocating resource such as teacher, student, rooms and a given number of periods to the appropriate constraints in the real world. The appropriate course timetabling must not violate hard constraints and soft constraints should be satisfied as much as possible.

This paper solving faculty course timetabling problem by using user experience matrix and genetic algorithm. In this scheme, we use two user experience matrix which is traditional manual system at Dhurakij Pundit University. The first matrix show work load details and second matrix show course details. The algorithm is implemented in XAMPP language (Apache + MySQL + PHP + Perl). The computer used to test has configuration of Intel Core i5 2.5 GHz, 8 GB 1333 MHz DDR3, 500 GB, OS X 10.9. The algorithm was tested on 4 instances (10, 30, 50, and 100) with 5 times. The data taken from user experience matrix in first semester of 2013 academic year with 402 instructors, 505 courses, 1,242 groups, 170 rooms.

The results show that the proposed algorithm is able to find appropriate faculty course timetabling and has been confirmed by the response of 90 instructors with 80 percent satisfy the course timetabling.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากหลายๆ ท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รศ.ดร.นุชรี เปริมชัยสวัสดิ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ค่อยให้คำแนะนำในการคัดเลือกเรื่องที่จะทำการศึกษาค้นคว้า ให้ความรู้ด้านวิชาการ ด้านเทคนิค และข้อคิดต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ รวมไปถึงคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ได้กรุณายสละเวลาในการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณสำนักงานเลขานุการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการที่ช่วยในเรื่องของการคิดต่อประสานงานและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตารางสอนในระดับคณะ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่เสียสละเวลาในการทำแบบประเมินความเหมาะสมของตารางสอนที่ได้จากการจัดตารางสอนอัตโนมัติ

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้องที่ได้ให้การสนับสนุนในทุกด้านจนสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

วิญญาณุ ศุภจิตรานันท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๘
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๙
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.4 ขั้นตอนการวิจัย.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1.1 ขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม.....	4
2.1.2 ขั้นตอนการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม.....	5
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
3. ระเบียบวิธีการวิจัย.....	11
3.1 ปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการจัดตารางสอน.....	11
3.1.1 ข้อมูลอาจารย์ผู้สอน.....	11
3.1.2 ข้อมูลกลุ่มเรียน.....	11
3.1.3 ข้อมูลรายวิชา.....	11
3.1.4 ข้อมูลห้องเรียน.....	12
3.1.5 ข้อมูลวันและคานเรียนต่อวัน.....	13
3.2 การกำหนดข้อจำกัดที่ใช้ในการจัดตารางสอน.....	14
3.2.1 ข้อจำกัดแบบเข้มงวด.....	15

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.2.2 ข้อจำกัดแบบผ่อนปรน.....	15
3.3 การออกแบบขั้นตอนการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม.....	15
3.3.1 กำหนดรูปแบบของโครโนไมซ์.....	15
3.3.2 การสร้างประชากรเริ่มต้น.....	16
3.3.3 การประเมินค่าความเหมาะสม.....	17
3.3.4 การคัดเลือก.....	19
3.3.5 ปฏิบัติการทางสายพันธุ์.....	15
3.3.6 การแทนที่.....	21
3.3.7 ตรวจสอบเงื่อนไขในการหยุดการทำงาน.....	21
3.4 การประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน.....	22
4. ผลการวิจัย.....	23
4.2 ข้อจำกัดในการวิจัย.....	23
4.3 สภาพแวดล้อมในการวิจัย.....	23
4.4 ผลการวิจัย.....	24
4.5 วิเคราะห์ผลการวิจัย.....	25
4.6 ผลการประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน.....	26
5. บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	28
5.2 บทสรุป.....	28
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	29
บรรณานุกรม.....	30
ภาคผนวก.....	34
ก ตัวอย่างของตารางสอนที่ได้จากการจัดตารางสอนอัตโนมัติ.....	35
ข แบบประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน.....	44
ค บทความในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา 2014	46
GRAD. RESEARCH CONFERENCE @ DPU วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2557	
ประวัติผู้เขียน.....	48

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ข้อมูลห้องเรียน.....	12
3.2 ตัวอย่างตารางสอนของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ	13
3.3 แบบฟอร์ม FM6-1.....	14
3.4 แบบฟอร์ม FM6-2.....	14
3.5 สรุปข้อมูลที่ใช้ในการจัดตารางสอน.....	14
3.6 รูปแบบໂຄຣໂນໂຈນ.....	16
4.1 ผลการวิจัย.....	24
4.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน.....	26

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 ขั้นตอนการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม.....

5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในทุกสถาบันการศึกษาไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ จำเป็นต้องใช้ตารางสอนเพื่อให้สามารถดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งการจัดตารางสอนเป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องทำเป็นประจำในทุกภาคการศึกษา แต่ในปัจจุบันกลับพบว่า มีสถาบันการศึกษาไม่น้อยเลยที่ยังคงมีการจัดตารางสอนด้วยมืออยู่ โดยในการจัดตารางสอนแต่ละ ครั้งต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการจัดตารางสอนและที่สำคัญต้องใช้เวลาในการจัด ตารางสอนเป็นจำนวนมาก และในบางครั้งเมื่อจัดเสร็จแล้วมักจะมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งทำให้ต้องจัด ตารางสอนใหม่เสมอ ในทางวิทยาการคอมพิวเตอร์มักเรียกปัญหานี้ว่าปัญหาการจัดตารางสอน (Course Timetabling Problem) ซึ่งข้อบังคับในกลุ่มของปัญหาอันพื้นฐานยาก (NP-Hard) ที่ต้องใช้เวลา ในการหาคำตอบค่อนข้างนานหรืออาจจะไม่สามารถหาคำตอบได้โดยวิธีธรรมชาติทั่วไป

การจัดตารางสอน คือ การจัดสรรทรัพยากรถอย่างให้ข้อบังคับหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ กำหนดขึ้นเพื่อให้สามารถลงในช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม โดยการ จัดตารางสอนนั้นจะต้องได้รับความพึงพอใจจากผู้ใช้งานได้แก่ อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา นอกจากนี้จะต้องคำนึงถึงขนาดของห้องเรียนว่าจะสามารถรองรับจำนวนนักศึกษาได้เพียงพอ หรือไม่ รวมไปถึงลักษณะของห้องเรียนที่เหมาะสมสมกับวิชาเรียนที่เป็นภาคบรรยายและภาคปฏิบัติ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดตารางสอนเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก และถ้าหากสถานศึกษามีขนาดใหญ่และมีจำนวนกลุ่มเรียนของนักศึกษาเป็นจำนวนมากก็ยิ่งจะทำให้ความซับซ้อนของ ปัญหามากขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน

การแก้ปัญหาการจัดตารางสอนสามารถเลือกใช้อัลกอริทึมได้หลากหลายวิธีแต่ในการ วิจัยครั้งนี้ได้เลือกศึกษาขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม (Genetic Algorithm) ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธี ปัญญาประดิษฐ์ที่มีพื้นฐานมาจากกระบวนการคัดเลือกทางธรรมชาติ (Natural Selection) โดยใช้

กระบวนการทางพันธุกรรม (Genetic Operation) เพื่อมาช่วยในการค้นหาคำตอบและใช้กระบวนการคัดเลือกที่เหมาะสมเพื่อให้ได้กลุ่มคำตอบที่ดีที่สุดหรือใกล้เคียงที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมและนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาของการจัดตารางสอนในระดับคณะเพื่อพัฒนาเป็นระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติ และทำการทดสอบอัลกอริทึมโดยทำการเปรียบเทียบเพื่อหาจำนวนประชากรและจำนวนรุ่นที่ทำให้เกิดคำตอบที่มีค่าความเหมาะสมที่ดีที่สุดของการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม

1.3 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นศึกษาขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมและนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาของการจัดตารางสอนในระดับคณะเพื่อพัฒนาเป็นระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติ โดยใช้ข้อมูลรายวิชาที่เปิดสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 หลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยมีจำนวนกลุ่มเรียน 1,242 กลุ่ม อาจารย์ 402 คน รายวิชา 505 วิชา และห้องเรียน 170 ห้อง และสรุปผลการทดสอบอัลกอริทึม

1.4 ขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาความเป็นไปได้ในการทำวิจัย
2. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับในการทำวิจัย
3. วิเคราะห์การจัดตารางสอนในระดับคณะ
4. ออกแบบระบบ
5. จัดทำระบบ
6. ทดสอบระบบ
7. ปรับปรุงและแก้ไขระบบ
8. สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ และจัดทำรูปเล่นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ศึกษาขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมและนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาของการจัดตารางสอนในระดับคณะเพื่อพัฒนาเป็นระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติ

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

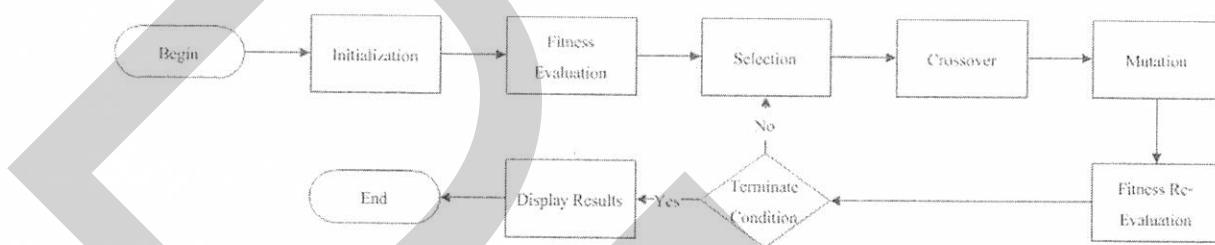
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม

ขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมเป็นขั้นตอนวิธีการหาคำตอบที่เลียนแบบกระบวนการวิวัฒนาการตามธรรมชาติ โดย Charles Darwin ได้พูดถึงทฤษฎีวิวัฒนาการไว้ว่า สิ่งมีชีวิตจะมีการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมจากรุ่นสู่รุ่น เพื่อที่จะดำรงเผ่าพันธุ์อยู่ต่อไปสิ่งมีชีวิตที่สามารถปรับตัวได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมก็จะอยู่รอดและสืบสืบทอดต่อไป สิ่งมีชีวิตใดที่อ่อนแอก็จะล้มตายลงวิธีการคัดเลือกตามธรรมชาติที่ให้สิ่งมีชีวิตที่เหมาะสมอยู่รอดและสืบเผ่าพันธุ์ต่อหนึ่นทำให้เกิดกระบวนการวิวัฒนาการขึ้น สิ่งมีชีวิตต่างๆต้องพยายามปรับตัวเองให้เข้มแข็ง เพื่อที่จะผ่านการคัดสรรษตามธรรมชาติ และเมื่อเวลาผ่านไป สิ่งมีชีวิตที่ดีและเหมาะสมมากก็จะเกิดขึ้นหลักการวิวัฒนาการตามธรรมชาติข้างต้นทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนาวิธีการคำนวณเชิงวิวัฒนาการขึ้นมาในช่วงทศวรรษที่ 1960 ถึง 1970 นักวิจัยหลายกลุ่มได้เริ่มพัฒนาเทคนิคการคำนวณโดยอาศัยหลักการนี้ สามวิธีการหลักๆ ที่ถูกนำเสนอในยุคนี้ คือ การโปรแกรมเชิงวิวัฒน์ (Evolutionary Programming) กลยุทธ์เชิงวิวัฒน์ (Evolution Strategy) และขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม (Genetic Algorithm) การโปรแกรมเชิงวิวัฒน์นำเสนอโดย Floud, Fogel et. al. เพื่อใช้วิวัฒนาการเครื่องจักรสถานะแบบจำกัด (Finite State Machine) ในเวลาใกล้เคียงกันนักวิจัยที่เยอรมัน Ingo Rechenberg, Hans-Paul Schwefel ได้นำเสนอกลยุทธ์เชิงวิวัฒน์เพื่อหาค่าเหมาะสมสุดเชิงตัวเลข (Numerical Optimization) ทั้งสองวิธีนี้มีความใกล้เคียงกันมากและมีข้อเด่นในการประยุกต์ใช้กับข้อมูลที่เป็นจำนวนจริง แต่ในปัจจุบันขั้นตอนวิธีที่ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายคือขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม ซึ่งนำเสนอโดย John Henry Holland และมาเป็นที่รู้จักในวงกว้างจากหนังสือเรื่อง Adaptation in Natural and Artificial Systems ของ David E. Goldberg

2.1.2 ขั้นตอนการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม

แผนภาพในรูปแสดงขั้นตอนการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมเพื่อทำการค้นหา คำตอบที่ต้องการ โดยคำตอบของระบบที่ต้องการให้ขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมทำการค้นหาจะอยู่ในรูปของโครงไมโครชิมในกลุ่มของประชากร ดังนั้นจะสามารถสรุปได้ว่าคำตอบที่มีอยู่นั้นคือหรือไม่คือจะสามารถทราบด้วยการประเมินค่าของโครงไมโครชิม โดยประเมินค่าผ่านฟังก์ชันวัดคุณประสิทธิ์

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม

1. สร้างประชากรเริ่มต้นจากการสุ่มประชากรขึ้นมาจำนวนหนึ่ง
2. ประเมินค่าความเหมาะสมของกลุ่มประชากรทั้งหมด โดยการแปลงสายอักขระที่ถูกจัดเก็บไว้เพื่อหาค่าความเหมาะสม (Fitness Value) โดยคำนวณจากฟังก์ชันหาค่าความเหมาะสม (Fitness Function) ซึ่งจะแตกต่างกันไปขึ้นกับชนิดของปัญหา
3. ใช้ค่าความเหมาะสมในการคัดเลือกโครงไมโครชิมที่ดีจากกลุ่มประชากรทั้งหมดเพื่อนำมาเป็นต้นกำเนิดทางสายพันธุ์ ซึ่งจะถูกใช้เป็นตัวแทนในการถ่ายทอดสายพันธุ์ให้กับรุ่นถัดไป
4. นำต้นกำเนิดทางสายพันธุ์มาทำการสร้างลูกค้าโดยกระบวนการปฏิบัติการทางสายพันธุ์ (การไขว่เปลี่ยนสายพันธุ์ และการกลายพันธุ์) โครงไมโครชิมที่ได้ในขั้นตอนนี้ก็คือโครงไมโครชิมรุ่นลูก
5. คำนวณค่าความเหมาะสมของโครงไมโครชิมรุ่นลูก โดยใช้ขั้นตอนเดียวกันกับข้อ 2
6. เริ่มต้นทำซ้ำจากขั้นตอนในข้อ 2 จนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการหรือครบตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นุกูล โชคเศรษฐี (2548) ได้ศึกษาพบว่าสถาบันการศึกษามีงานที่ต้องทำอยู่สมอคือการจัดตารางสอนที่ใช้เวลานานในการจัดด้วยมือแต่ละครั้ง มีงานวิจัยอยู่จำนวนมากที่พยายามแก้ปัญหา นี้ แต่งานวิจัยเหล่านั้นมุ่งที่จะแก้ปัญหาการจัดตารางสอนที่มีลักษณะเฉพาะของสถาบันการศึกษา

หนึ่งเท่านั้น ลักษณะเฉพาะ เช่น ความเวลาสอน ไม่เท่ากัน เวลาสอน เวลาหยุดพัก จัดต่อนเรียน และ อื่นๆ ขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม เป็นวิธีหาคำตอบค่าเหมาะสมที่สุด (Optimal Solution) ที่มีความง่าย ในการปรับเข้ากับปรับหา โดยนำขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมมาปรับปรุงการเข้ารั้ง การไขว่เปลี่ยน การคัดเลือกความหลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของปัญหา โดยใช้ข้อมูลการจัดตารางสอน ของคณะครุศาสตร์เป็นต้นแบบ

วุฒิพงษ์ ชินศรี นิตาพรรณ สุรีรัตน์และสารเดช กรุฑ์จ้อน (2555) ได้รวบรวมงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และอภิปราย โดยมุ่งเน้นวิธีการที่เป็นที่รู้จักในกลุ่มเมตา ฮิวิสติกที่มีการนำมาใช้แก้ไขปัญหาการจัดตารางสอนในระดับมหาวิทยาลัย ได้แก่ ขั้นตอนวิธีเชิง พันธุกรรม การจำลองการออบหนี่ยว การค้นหาแบบคัญ และการหาค่าเหมาะสมที่สุดด้วยอาณาจักร นด โดยได้ข้อสรุปดังนี้

ขั้นตอนการทำงานที่สำคัญของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม เมื่อมีการพิจารณาหาความ เหมาะสมแล้วจะทำการคัดเลือกตารางสอนขึ้นมาจำนวนหนึ่งเพื่อนำมาทำการปฏิบัติการทางสาย พันธุ์ได้แก่การกล้ายพันธุ์และการข้ามสายพันธุ์ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตารางสอนและเกิด เป็นตารางสอนรุ่นลูกที่มีความเหมาะสมเพิ่มมากขึ้น หลังจากนั้นก็จะนำเข้าสู่กระบวนการพิจารณา ความเหมาะสมอีกครั้ง ถ้าหากตารางสอนรุ่นลูกมีความเหมาะสมแล้วก็จะหยุดขั้นตอนการทำงาน แต่ถ้าหากยังไม่เหมาะสมก็จะทำงานซ้ำเดิมไปเรื่อยๆ จนกว่าจะพบตารางสอนที่มี ความเหมาะสม ที่สุดหรือจะหยุดการทำงานก็ต่อเมื่อครบกำหนดเงื่อนไขที่ตั้งเอาไว้

ขั้นตอนการทำงานที่สำคัญของการจำลองการออบหนี่ยว มีการทำงานเหมือนขั้นตอนวิธี เชิงพันธุกรรม คือ เมื่อต้องการสอนตั้งต้นผ่านกระบวนการพิจารณาความเหมาะสมแล้วจะเข้าสู่ กระบวนการ การการออบหนี่ยว โดยในขั้นตอนนี้ตารางสอนจะถูกจัดเรียงและเปลี่ยนแปลงใหม่ตาม กฎเกณฑ์ที่กำหนด หลังจากนั้นก็จะนำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งจนสิ้นสุดการ ทำงาน

ขั้นตอนการทำงานที่สำคัญของการค้นหาแบบคัญ คือ จะมีการหาคำตอบใหม่ด้วยการ เคลื่อนย้ายไปยังตำแหน่งใหม่ และพิจารณาว่า คำ ตอบใหม่เหมาะสมกว่าคำตอบเดิมหรือไม่ ถ้าพบว่า คำตอบใหม่เหมาะสมกว่าคำตอบเดิม ก็จะทำการแทนที่คำตอบเดิมด้วยคำตอบใหม่ โดยจะมีการเก็บ คำตอบเดิมไว้เพื่อป้องกันไม่ให้เคลื่อนที่ไปยังตำแหน่งเดิมซ้ำอีก

ขั้นตอนการทำงานที่สำคัญของการหาค่าเหมาะสมที่สุดด้วยอาณาจักรนด คือ จะเริ่มจาก การจำลองให้มดจำนวนหนึ่งทำการสร้างตารางสอนขึ้นมา แล้วนำตารางสอนเหล่านั้นมาประเมินค่า

ความหมายสมจากฟังก์ชันวัตถุประสงค์ที่สามารถตรวจสอบการประเมินข้อบังคับต่างๆ ได้ เพื่อตรวจสอบคุณภาพตารางสอนเหล่านี้เป็นตารางสอนที่เหมาะสมแล้วหรือไม่ ถ้าเป็นตารางสอนที่เหมาะสมแล้ว การทำงานก็จะง่าย แต่หากไม่ใช่ การทำงานก็จะดำเนินต่อไป โดยจะทำการกำหนดค่าฟีโรโนนให้กับแต่ละตารางสอน แล้วตรวจสอบว่าตารางสอนใดมีค่าฟีโรโนนมากที่สุดก็จะเก็บค่าอาไว้ การทำงานในรอบต่อไปก็จะจำลองให้มดจำวนเท่าเดิมทำการสร้างตารางสอนขึ้นมาอีก ซึ่งมดเหล่านั้นอาจจะทำการสร้างตารางสอนตามรูปแบบของตารางสอนที่มีค่าฟีโรโนนมากที่สุดในรอบก่อนหน้า กระบวนการก็จะดำเนินช้าไปเรื่อยๆ จนกระทั่งได้ตารางที่เหมาะสมหรือจนกว่าจะเป็นไปตามเงื่อนไขในการหยุดทำงาน

สำหรับการจำลองการอบรมเนี้ยและภาระค่าเหมาะสมที่สุดด้วยอาณาจักรมีข้อเสียคือจะได้คำตอบในวงแคบและผู้ใช้ไม่สามารถเลือกคำตอบได้ และมีข้อดีคือใช้ทรัพยากรในการประมวลผลน้อย

สำหรับขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมและการคำหาแบบดานูมีข้อเสียคือใช้ทรัพยากรในการประมวลผลมากและคำตอบที่ได้อาจจะยังไม่ได้รับการพัฒนาที่เต็มที่ และมีข้อดีตรงที่ผู้ใช้สามารถเลือกคำตอบได้และได้คำตอบในวงกว้างกว่า

ศิริลักษณ์ จุณณทัศน์ (2548) ได้ศึกษาพบว่าการจัดตารางสอนเป็นปัญหาเกี่ยวกับการค้นหาตารางสอนที่มีความสัมพันธ์กับผู้สอน กลุ่มนักเรียน รายวิชา ห้องเรียนและข้อจำกัดต่างๆ ในด้านความถนัด ความสนใจ และความต้องการของบุคคล ทำให้การจัดตารางสอนมีความยุ่งยากขับช้อน การจัดตารางสอนด้วยคนจะใช้เวลานาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวสามารถนำขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมแบบหลายจุดประสงค์มาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหานี้เพื่อให้ได้คำตอบที่ดีที่สุดสำหรับการจัดตารางสอน โดยขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมแบบหลายจุดประสงค์ใช้หลักการของการคูกรอบจำในการกำหนดค่าความแข็งแรงให้กับสมาชิกของกลุ่มประชากร ซึ่งในการพิจารณาการคูกรอบจำสามารถกำหนดค่าความแข็งแรงได้ด้วยเงื่อนไข และการกำหนดค่าความแข็งแรงของสมาชิกในกลุ่มทำได้โดยการจัดอันดับในกลุ่มสมาชิก การกำหนดค่าความแข็งแรงของสมาชิก ให้กำหนดค่าความแข็งแรงมากที่สุดให้กับอันดับสูงที่สุด และอันดับลดลงตามค่าความแข็งแรงตามฟังก์ชันจุดประสงค์ที่ใช้ ซึ่งฟังก์ชันที่ใช้กำหนดค่านี้อาจเป็นเชิงเส้นหรือไม่เป็นเชิงเส้น และทำการเฉลี่ยค่าความแข็งแรงสำหรับสมาชิกของกลุ่มประชากรที่มีอันดับเท่ากัน

สุขแสลง คุณนก พยุง มีสัจ จรัญ แสนราชและนิตาพรรณ สุรีรัตน์ (2548) ได้เสนอแนวคิดในการจัดการปัญหาที่มีขนาดใหญ่ โดยแบ่งปัญหาออกเป็นลำดับชั้นที่มีความสัมพันธ์กัน

ซึ่งหยินยกปัญหาการจัดตารางสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นกรณีศึกษา โดยใช้ข้อดีของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมที่สามารถจัดการกับปัญหาการจัดตารางสอนได้เป็นอย่างดี แต่เนื่องจากปัญหาการจัดตารางสอนของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษานั้นมีขนาดใหญ่และมีความซับซ้อนของข้อจำกัดต่างๆ ทำให้ต้องใช้เวลาในการประมวลผลนาน ซึ่งในกรณีการแก้ปัญหาจะใช้วิธีพัฒนาการแก้ปัญหาในหลายรูปแบบ เพื่อแก้ไขคุณภาพร่องในเรื่องของความล่าช้าในการประมวลผลของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมที่ค่อนข้างช้า โดยมีการนำวิธีการแก้ปัญหาแบบศึกษาสำนักเข้ามาประยุกต์ใช้กับขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม ซึ่งจะทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่มีข้อจำกัดต่างๆ ที่มากตามได้ อีกทั้งวิธีการประมวลผลแบบบานานจะทำให้คุณภาพร่องในเรื่องของความล่าช้าในการประมวลผลให้น้อยลงไปได้

สุนิสา ริมเจริญ (2555) ได้นำเสนอความรู้เบื้องต้นและการประยุกต์ใช้ขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมแบบกระบวนการ ซึ่งเป็นขั้นตอนวิธีที่อาศัยหลักการวิวัฒนาการคำตอบคล้ายกับขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมที่มีการใช้งานกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน การนำขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมแบบเดิมไปใช้ในชาร์ดแวร์ขนาดเล็กเป็นเรื่องยาก เนื่องจากขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมต้องอาศัยประชารถจำนวนมากในการหาคำตอบ และต้องการชาร์ดแวร์ที่มีความสามารถในการประมวลผลค่อนข้างสูง วิธีเชิงพันธุกรรมแบบกระบวนการมีลักษณะเด่นในการใช้หน่วยความจำที่เก็บจะน้อยที่สุดในการเก็บตัวอย่างคำตอบที่เป็นไปได้ โดยขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมแบบกระบวนการเป็นหนึ่งในขั้นตอนวิธีเชิงวิวัฒนาการแบบใหม่ที่มีแนวความคิดในการใช้ตัวแบบความน่าจะเป็นแทนการใช้กลุ่มประชากรแบบเดิมในการค้นหาคำตอบ แนวความคิดนี้ทำให้ขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมใช้หน่วยความจำในการเก็บประชากรน้อยลง เนื่องจากไม่มีการใช้ประชากรอีกต่อไป อีกทั้งยังไม่ต้องอาศัยการดำเนินการเชิงพันธุกรรม เช่น การไขว้เปลี่ยน หรือ การกลายพันธุ์ทำให้การประมวลผลทำได้รวดเร็วขึ้น โดยที่บังคับความสามารถเทียบเท่ากับขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมอย่างจ่ายที่ใช้อยู่เดิม

Ashish Jain, Dr. Suresh Jain and Dr. P.K. Chande (2010) ได้กล่าวไว้ว่าปัญหาการจัดตารางสอนในระดับมหาวิทยาลัยเป็นปัญหาที่มีขนาดใหญ่และค่อนข้างซับซ้อน ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มของปัญหา NP-Hard แต่มักจะพบว่ามีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยมือ ซึ่งค่อนข้างใช้ระยะเวลานานในการแก้ไขปัญหาและยังพบอีกว่าได้รับการตอบกลับจากกลุ่มนักศึกษาว่าการจัดตารางสอนนั้นไม่เป็นธรรมต่อพากษา โดยในงานวิจัยนี้ได้พิจารณาแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอนด้วยวิธีการแบบดึงเดิม และเมื่อมีการเพิ่มข้อจำกัดในการจัดตารางสอนจะทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้วยวิธีแบบ

ดังเดิมได้จึงได้นำเสนอขั้นตอนวิธีที่ใช้ในการแก้ปัญหาด้วยเทคนิควิัฒนาการ ซึ่งขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมเป็นทางออกที่มีคุณภาพในการแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอนในระดับมหาวิทยาลัย

Meysam Shahvali Kohshori and Mohammad Saniee Abadeh (2012) ได้นำเสนอขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมแบบไฮบริดสำหรับการแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอนในระดับมหาวิทยาลัย ในขั้นตอนวิธีที่นำเสนอนี้ได้ใช้ตระกูลศาสตร์คลุมเครือมาช่วยในการตรวจสอบการลำเมิดข้อจำกัดต่างๆที่มีความไม่ชัดเจนในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชีวิต เพื่อให้สามารถคำนวณหาค่าความเหมาะสมได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีการนำการสุ่มคืนหาเฉพาะที่ การจำลองการอบรมนี่เอง การคืนหาแบบดั้บบูมประยุกต์ใช้กับขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมเพื่อปรับปรุงความสามารถในการคืนหาและป้องกันไม่ให้เกิดค่าความเหมาะสมที่สุดเฉพาะที่ โดยผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า ขั้นตอนวิธีนี้สามารถสร้างผลลัพธ์ที่มีแนวโน้มในการแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอนในระดับมหาวิทยาลัยได้

NguyenBa Phuc, Nguyen Tan Tran Minh Khang and Tran Thi Hue Nuong (2011) ได้กล่าวไว้ว่าปัญหาการจัดตารางสอนในระดับมหาวิทยาลัยเกี่ยวข้องกับการทำหนดวิชาเรียน จำนวนภาคเรียน และห้องเรียนเพื่อให้อยู่ภายใต้ข้อจำกัดแบบเข้มงวดและข้อกำหนดแบบผ่อนปรน ซึ่งข้อจำกัดแบบเข้มงวดจะต้องถูกพิจารณาทุกข้อเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาได้ ส่วนข้อจำกัดแบบผ่อนปรนควรจะพิจารณาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในการนำเสนอจึงวิจัยการแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอนด้วยมือนั้นต้องใช้ระยะเวลาหลายวันหรือบางครั้งอาจใช้เวลาสักปีค่า ซึ่งมีงานวิจัยมากนักที่พยายามจะแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอนด้วยวิธีอัตโนมัติ ในงานวิจัยนี้ได้นำเสนอ Hybrid GA – Bees Algorithm เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอน โดยขั้นตอนวิธีการไฮบริดจะเป็นการรวมคุณสมบัติของวิัฒนาการตามธรรมชาติของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมกับความสามารถของขั้นตอนวิธีผึ้งเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดความเหมาะสมที่สุดเฉพาะที่ งานวิจัยนี้ใช้ข้อมูลที่นำมาจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยโซจิมิน โดยเปรียบเทียบกับงานวิจัยอื่นๆ ก่อนหน้านี้ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าวิธีการนี้ให้คุณภาพสูงกว่า

Ruey-Maw Chen and Hsiao-Fang Shih (2013) ได้นำเสนอขั้นตอนวิธีหากาค่าเหมาะสม ที่สุดแบบกลุ่มอนุภาคสำหรับการแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอน เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการคำนวณช่วงเวลาที่ใช้กำหนดในการเข้ารับสอนของอนุภาคเป็นหน่วยเวลา นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ที่ใช้ในการสำรวจพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อนำมาปรับปรุงคุณภาพในการแก้ไขปัญหา สำหรับความขัดแย้งที่เกิดจากตารางสอนจะถูกจัดการหลังจากที่มีการกำหนดการแก้ไข

ปัญหาแล้ว โดยผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าขั้นตอนวิธีทางค่าเหมาะสมที่สุดแบบกลุ่มนักภาคสามารถจัดตารางสอนได้ตรงตามความต้องการครูและข้อจำกัดต่างๆที่ใช้ในการเรียนการสอน

Sadaf Naseem Jat and Shengxiang Yang (2009) ได้นำเสนอการนำเอาขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมมาใช้ร่วมกับกลยุทธ์การค้นหาแนวทางและเทคนิคการค้นหาเฉพาะที่สำหรับการแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอนในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งนำกลยุทธ์การค้นหาแนวทางมาช่วยในการคัดเลือกโคร โอมิซึมรุ่นลูกที่มีความเหมาะสมจากกลุ่มประชากรของโคร โอมิซึมรุ่นพ่อแม่ และนำเทคนิคการค้นหาเฉพาะที่มาช่วยในการปรับปรุงคุณภาพของกลุ่มประชากร ได้มีการทดสอบขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมดังกล่าวกับชุดของปัญหามาตรฐาน โดยผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า ขั้นตอนวิธีนี้สามารถสร้างผลลัพธ์ที่มีแนวโน้มในการแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอนในระดับมหาวิทยาลัยได้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงระเบียบวิธีการวิจัยโดยการนำขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอนร่วมกับการใช้ข้อมูลที่ได้จากการประสบการณ์ของผู้ใช้ เพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นไปตามข้อจำกัดที่กำหนดด้วย และเป็นไปตามความต้องการของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการจัดตารางสอน

จากการศึกษาระบบที่มีการจัดตารางสอนพบว่ามีปัจจัยพื้นฐานที่มีความจำเป็นในการจัดตารางสอน ได้แก่ ข้อมูลอาจารย์ผู้สอน ข้อมูลกลุ่มเรียน ข้อมูลรายวิชา ข้อมูลห้องเรียน ข้อมูลวัน และคาบเรียนต่อวัน โดยการจัดตารางสอนต้องจัดสรรข้อมูลเหล่านี้ภายใต้ข้อกำหนดที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลอาจารย์ผู้สอน ในแต่ละภาคเรียนของทุกปีการศึกษาทางคณะวิชาจะเป็นผู้กำหนดวิชาให้กับอาจารย์ผู้สอนภายใต้ข้อกำหนดของทางฝ่ายวิชาการ และนอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนสามารถเลือกช่วงเวลาว่างที่ตนเองต้องการได้ รวมไปถึงช่วงเวลาที่ตนเองติดภารกิจได้ ยกตัวอย่างเช่น การประชุมประจำสัปดาห์สำหรับอาจารย์ที่มีตำแหน่งบริหาร เป็นต้น

2. ข้อมูลกลุ่มเรียน ในแต่ละคณะและสาขาวิชาจะมีจำนวนนักศึกษาที่แตกต่างกัน บางสาขาวิชา มีจำนวนนักศึกษาน้อยก็ไม่ต้องมีการแบ่งกลุ่มเรียน แต่สำหรับสาขาวิชามีที่มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก มากทำให้ต้องแบ่งกลุ่มเรียนออกเป็น 2 กลุ่มหรือมากกว่านั้นเพื่อให้สามารถจัดตารางสอนได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงขนาดของห้องเรียนที่จะสามารถรองรับจำนวนนักศึกษาได้

3. ข้อมูลรายวิชา ในแต่ละรายวิชาจะมีการกำหนดจำนวนชั่วโมงและจำนวนครั้งต่อสัปดาห์ที่ใช้ในการจัดตารางสอน รวมไปถึงจำนวนกลุ่มเรียนที่รายวิชานั้นเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาของปี

การศึกษานั้นๆ โดยรายวิชาคูกับแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ วิชาที่เป็นภาคปฏิบัติและวิชาที่เป็นภาคทฤษฎี ซึ่งในแต่ละรายวิชาจะมีเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไป และสำหรับรายวิชาที่เป็นภาคปฏิบัติจะถูกกำหนดให้มีการสอน 1 ครั้งต่อสัปดาห์โดยทางคณะวิชาจะเป็นผู้จัดสรรห้องที่ใช้ในการจัดตารางสอน ส่วนรายวิชาที่เป็นภาคทฤษฎีจะถูกกำหนดให้มีการสอน 2 ครั้งต่อสัปดาห์โดยทางฝ่ายวิชาการจะเป็นผู้จัดสรรห้องที่ใช้ในการสอน

4. ข้อมูลห้องเรียน ห้องเรียนแต่ละห้องเรียนจะมีความขนาดและจำนวนที่นั่งที่แตกต่างกันออกไป โดยการกำหนดห้องเรียนที่ใช้ในการจัดตารางสอนนั้นต้องคำนึงถึงจำนวนที่นั่งที่สามารถรองรับกับจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละรายวิชาด้วย โดยรายละเอียดของจำนวนที่นั่งของแต่ละห้องเรียนมีดังนี้

ตารางที่ 3.1 ข้อมูลห้องเรียน

จำนวนที่นั่งต่อห้องเรียน	จำนวนห้อง
16	4
18	1
19	1
20	1
24	1
30	8
35	3
40	9
48	20
49	1
50	4
60	33
70	2
80	43
90	2
95	1
100	6
103	1
105	1

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

จำนวนที่นั่งต่อห้องเรียน	จำนวนห้อง
110	5
115	1
120	11
160	3
172	1
180	4
200	3

5. ข้อมูลวันและคานเรียนต่อวัน โดยปกติแล้วจำนวนวันที่ใช้ในการจัดตารางสอนจะถูกกำหนดไว้ที่ 5 วันต่อสัปดาห์ คือวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และเวลาที่ใช้ในการจัดตารางสอนจะมีตั้งแต่ ค่ำละ 1 ชั่วโมง 30 นาที 2 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง และ 4 ชั่วโมง

ตารางที่ 3.2 ตัวอย่างตารางสอนของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขatech ใน โอลิมปิกส์

	08.30 -	09.00 09.30	09.30 10.00	10.00 10.30	10.30 11.00	11.00 11.30	11.30 12.00	12.00 12.30	12.30 13.00	13.00 13.30	13.30 14.00	14.00 14.30	14.30 15.00	15.00 15.30	15.30 16.00	16.00 16.30	16.30 17.00	17.00 -
จำนวน	AC391 อ.ศิริเดช 434		AC371 พศ.ธรรรษ 7401						LA203 อ.สุกคันธ 7403				BA102 อ.อมรรัตน 234					
อังกฤษ				BA203 อ.ภาณี 132					AC364 อ.ลักษณา 125									
ภาษาไทย	AC391 อ.ศิริเดช 434		AC371 พศ.ธรรษ 7401										GE354 อ.พจน์มาลย 132					
พฤหัสบดี				BA203 อ.ภาณี 132					LA203 อ.สุกคันธ 7403				BA102 อ.อมรรัตน 234					
ศุกร์									AC364 อ.ลักษณา 125									

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากแบบฟอร์มกำหนดรายวิชาเปิดสอน อาจารย์ผู้สอน และกลุ่มเรียน (แบบฟอร์ม FM6-1 และแบบฟอร์ม FM6-2) ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 แบบฟอร์ม FM6-1

ตารางที่ 3.4 แบบฟอร์ม FM6-2

ตารางที่ 3.5 สรุปข้อมูลที่ใช้ในการจัดตารางสอน

	ข้อมูลอาจารย์ผู้สอน	ข้อมูลกลุ่มเรียน	ข้อมูลรายวิชา	ข้อมูลห้องเรียน	ข้อมูลวัน
จำนวนข้อมูล	402	1,242	505	170	5

3.2 การกำหนดข้อจำกัดที่ใช้ในการจัดตารางสอน

ในงานวิจัยนี้ได้มีการกำหนดข้อจำกัดที่ใช้ในการจัดตารางสอน โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท กือ ข้อจำกัดแบบเข้มงวด และข้อจำกัดแบบผ่อนปรน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 ข้อจำกัดแบบเข้มงวด

1. จำนวนที่นั่งของห้องเรียนต้องสามารถรองรับจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชานั้นๆ ได้แต่จำนวนที่นั่งของห้องเรียนต้องไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน

2. ห้องเรียนจะถูกกำหนดให้ใช้ในการสอนได้เพียง 1 วิชาในช่วงเวลาเดียวกันเท่านั้น

3. อาจารย์ผู้สอนจะถูกกำหนดให้สอนได้เพียง 1 วิชาในช่วงเวลาเดียวกันเท่านั้น

4. นักศึกษาจะถูกกำหนดให้เรียนได้เพียง 1 วิชาในช่วงเวลาเดียวกันเท่านั้น

5. นักศึกษาต้องไม่มีวิชาเรียนที่เรียนติดต่อกันมากกว่า 2 วิชาในแต่ละวัน

3.2.2 ข้อจำกัดแบบผ่อนปรน เป็นข้อจำกัดที่ช่วยให้ตารางสอนมีความเหมาะสมและเป็นไปตามความต้องการของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา

1. จำนวนวิชาที่สอนในแต่ละวันของอาจารย์ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนที่สถานศึกษากำหนด

2. อาจารย์ผู้สอนอาจจะมีช่วงเวลาว่างที่ตนเองต้องการได้

3. ต้องไม่มีการจัดตารางสอนให้กับอาจารย์ในช่วงเวลาที่อาจารย์ติดภารกิจ เช่น การประชุมประจำสัปดาห์ เป็นต้น

4. จำนวนวิชาที่เรียนในแต่ละวันของนักศึกษาต้องไม่น้อยกว่าจำนวนที่สถานศึกษากำหนด

5. ในแต่ละวันนักศึกษาควรจะถูกกำหนดให้มีการย้ายห้องเรียนที่มีระยะทางระหว่างห้องเรียนที่เหมาะสมที่สุด

3.3 การออกแบบขั้นตอนการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม

ในงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมและนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบขั้นตอนการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมสำหรับการแก้ปัญหาการจัดตารางสอนโดยมีรายละเอียดขั้นตอนการทำงานดังต่อไปนี้

3.3.1 กำหนดครุปแบบของโครโนโฉม

โครโนโฉมจะประกอบด้วยรายการของโครโนโฉมย่อย โดยโครโนโฉมย่อยจะแทนการจัดตารางสอนของนักศึกษา 1 กลุ่มเรียน และในโครโนโฉมย่อยจะประกอบด้วยรายการของพันธุกรรม ซึ่งพันธุกรรมจะแทนการจัดตารางสอน 1 คาบคือ 30 นาที ถ้าคำนวณมีการจัดเรียนการสอนจะเก็บข้อมูลด้วยข้อมูล 3 ล่วงคือ รหัสห้องเรียน รหัสวิชาเรียน และรหัสอาจารย์ผู้สอน แต่ถ้าคำนวณไม่มีการจัดตารางสอนจะเก็บค่าว่างไว้ ซึ่งขนาดของโครโนโฉมจะขึ้นอยู่กับจำนวนกลุ่มเรียน

ของนักศึกษา โดยรูปแบบของโครโนโฉมเป็นดังนี้ แคลวแนวตั้งจะใช้แทนคาบสอน ยกตัวอย่างเช่น P1 แทนคาบเรียนเวลา 08.30-09.00 น. ของวันจันทร์ P2 แทนคาบเรียนเวลา 09.00-09.30 น. ของวันจันทร์ P3 แทนคาบเรียนเวลา 09.30-10.00 น. ของวันจันทร์ จนไปถึง P90 แทนคาบเรียนเวลา 17.00-17.30 น. ของวันศุกร์ เป็นต้น ส่วนแคลวแนวอนของโครโนโฉมจะใช้แทนกลุ่มเรียนที่ใช้ในการจัดตารางสอนทั้งหมด

ตารางที่ 3.6 รูปแบบโครโนโฉม

	08.30	09.00	09.30	10.00	10.30	11.00	11.30	12.00	12.30	13.00	13.30	14.00	14.30	15.00	15.30	16.00	16.30	17.00
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
09.00	09.30	10.00	10.30	11.00	11.30	12.00	12.30	13.00	13.30	14.00	14.30	15.00	15.30	16.00	16.30	17.00	17.30	
จันทร์	P1	P2	P3	P4	P5	P6	P7	P8	P9	P10	P11	P12	P13	P14	P15	P16	P17	P18
อังคาร	P19	P20	P21	P22	P23	P24	P25	P26	P27	P28	P29	P30	P31	P32	P33	P34	P35	P36
พุธ	P37	P38	P39	P40	P41	P42	P43	P44	P45	P46	P47	P48	P49	P50	P51	P52	P53	P54
พฤหัสบดี	P55	P56	P57	P58	P59	P60	P61	P62	P63	P64	P65	P66	P67	P68	P69	P70	P71	P72
ศุกร์	P73	P74	P75	P76	P77	P78	P79	P80	P81	P82	P83	P84	P85	P86	P87	P88	P89	P90

3.3.2 การสร้างประชากรเริ่มต้น

ในการสร้างประชากรเริ่มต้นจะนำข้อมูลมาจากแบบฟอร์มกำหนดรายวิชาที่เปิดสอน อาจารย์ผู้สอนและจำนวนกลุ่มเรียน โดยจะทำการอ่านข้อมูลขึ้นมาครั้งละ 1 กลุ่ม และดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. อ่านข้อมูลวิชาเรียนขึ้นมา 1 วิชา
2. สุ่มเลขห้องเรียนที่มีจำนวนที่นั่งเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน (ข้อจำกัดแบบเข้มงวด ข้อที่ 1)
3. สุ่มเลขคาบเรียนตั้งแต่ 1-90
4. นำเลขคาบเรียนที่สุ่มได้มาตรวจสอบในตัวแปรต้องห้ามว่ามีตัวเลขดังกล่าวอยู่หรือไม่ ถ้าพบว่ามีค่าอยู่ในตัวแปรต้องห้ามให้ย้อนกลับไปทำข้อ 3. ใหม่อีกครั้ง แต่ถ้าไม่พบค่าในตัวแปรต้องห้ามให้ข้ามไปข้อต่อไป
5. นำเลขห้องเรียนและคาบเรียนที่สุ่มได้มาตรวจสอบในโครโนโฉมว่าการจัดตารางสอนแล้วจะบันทึกเลขคาบเรียนลงตัวแปรต้องห้าม

และย้อนกลับไปทำข้อ 3. ใหม่อีกครั้ง แต่ถ้ายังไม่มีการจัดตารางสอนให้ข้ามไปทำข้อต่อไป (ข้อจำกัดแบบเข้มงวด ข้อที่ 2)

6.นำรหัสอาจารย์ผู้สอนของวิชาเรียนมาตรวจสอบในโครโน โฉมว่ามีการจัดตารางสอนของอาจารย์ช้ากันหรือไม่ ถ้าพบว่ามีการจัดตารางสอนของอาจารย์ช้ากันให้บันทึกเลขคานเรียนลงตัวแปรต้องห้ามและย้อนกลับไปทำข้อ 3. ใหม่อีกครั้ง ถ้าไม่มีการจัดตารางสอนของอาจารย์ช้ากันให้ข้ามไปทำข้อต่อไป (ข้อจำกัดแบบเข้มงวด ข้อที่ 3)

7.นำเลขคานเรียนมาตรวจสอบในโครโน โฉมว่ามีการจัดตารางสอนของนักศึกษาช้ากันหรือไม่ ถ้าพบว่ามีการจัดตารางสอนช้ากันให้บันทึกเลขคานเรียนลงตัวแปรต้องห้ามและย้อนกลับไปทำข้อ 3. ใหม่อีกครั้ง ถ้าไม่พบการจัดตารางสอนช้ากันให้ข้ามไปทำข้อต่อไป (ข้อจำกัดแบบเข้มงวด ข้อที่ 4)

8.นำเลขคานเรียนมาตรวจสอบในโครโน โฉมว่ามีการจัดตารางสอนของนักศึกษาว่ามีการเรียนที่ติดต่อกันเกิน 2 วิชาเรียนต่อวันหรือไม่ ถ้าพบว่ามีให้บันทึกเลขคานเรียนลงตัวแปรต้องห้ามและย้อนกลับไปทำข้อ 3. ใหม่อีกครั้ง ถ้าไม่ใช่ให้ข้ามไปทำข้อต่อไป (ข้อจำกัดแบบเข้มงวด ข้อที่ 5)

9.เมื่อผ่านการตรวจสอบข้อจำกัดแบบเข้มงวดในการจัดตารางสอนครบ 5 ข้อแล้วจะได้ห้องเรียนและความเรียนที่สามารถจัดตารางสอนได้ โดยจะกำหนดข้อมูลการเรียนการสอนลงในตารางสอนโดยระบุรหัสห้องเรียน รหัสวิชาเรียน และรหัสอาจารย์ผู้สอน

10.ทำการอ่านข้อมูลวิชาถัดไปและดำเนินการทำข้ามตัวแปรต้องห้าม 2. จนกระทั่งครบทุกวิชาของกลุ่มเรียนก็จะได้โครโน โฉมย่อย 1 โครโน โฉมย่อยแทนตารางสอนของนักศึกษา 1 กลุ่มเรียน

11.เคลียร์ค่าที่อยู่ในตัวแปรต้องห้าม

การสร้างประชากรเริ่มต้นจะดำเนินการไปจนกระทั่งได้โครโน โฉมย่อยครบตามจำนวนกลุ่มเรียนของนักศึกษา และโครโน โฉมย่อยที่ได้จากการสร้างประชากรเริ่มต้นจะไม่มีการลงทะเบิดข้อจำกัดแบบเข้มงวดที่ได้กำหนดไว้ เลยແມ່แต่ข้อเดียว

3.3.3 การประเมินค่าความเหมาะสม

ค่าความเหมาะสมของตารางสอนสามารถหาได้จากฟังก์ชันวัตถุประสงค์โดยพิจารณาจากการไม่มีการลงทะเบิดข้อจำกัดแบบผ่อนปรน ทั้งนี้ก็เพื่อชี้วัดคุณภาพของตารางสอนที่ได้ผ่านข้อจำกัดแบบเข้มงวดมาแล้ว โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การประเมินค่าความเหมาะสมสมสำหรับข้อจำกัดแบบผ่อนปรนข้อที่ 1 จะทำการจัดรูปแบบໂຄຣໂໂນໂໂນມใหม่เพื่อให้สามารถประเมินค่าความเหมาะสมได้ โดยเปลี่ยนจากตารางสอนที่แบ่งตามกลุ่มเรียนของนักศึกษาให้เป็นตารางสอนที่แบ่งตามอาจารย์ผู้สอน หลังจากนั้นจะทำการตรวจสอบตารางสอนของอาจารย์แต่ละท่านว่าจำนวนวิชาที่สอนในแต่ละวันของอาจารย์เกินจำนวนที่สถานศึกษากำหนดไว้หรือไม่ (ค่าการผิดข้อจำกัดจะถูกเพิ่มครึ่งละ 1 หน่วย) ยกตัวอย่าง เช่น มหาวิทยาลัยกำหนดให้อาจารย์หนึ่งท่านสอนได้ไม่เกิน 3 วิชาต่อ 1 วัน เมื่อทำการตรวจสอบแล้วพบว่าในวันจันทร์ อาจารย์ ก ถูกกำหนดให้มีการสอนเป็นจำนวน 4 วิชา ก็จะทำการเพิ่มค่าความผิด 1 หน่วย เป็นต้น

2. การประเมินค่าความเหมาะสมสมสำหรับข้อจำกัดแบบผ่อนปรนข้อที่ 2 จะทำการจัดรูปแบบໂຄຣໂໂນໂໂນມใหม่เพื่อให้สามารถประเมินค่าความเหมาะสมได้ โดยเปลี่ยนจากตารางสอนที่แบ่งตามกลุ่มเรียนของนักศึกษาให้เป็นตารางสอนที่แบ่งตามอาจารย์ผู้สอน หลังจากนั้นจะทำการตรวจสอบตารางสอนของอาจารย์แต่ละท่านว่าอาจารย์ถูกกำหนดให้สอนในช่วงเวลาว่างที่ตนเองต้องการหรือไม่ (ค่าการผิดข้อจำกัดจะถูกเพิ่มครึ่งละ 1 หน่วย) ยกตัวอย่างเช่น อาจารย์ ข กำหนดเวลาว่างที่ตนเองต้องการไว้คือ 13.00-17.30 น. ของทุกวันอังคาร เมื่อทำการตรวจสอบแล้วพบว่าในวันอังคาร อาจารย์ ข ถูกกำหนดให้มีการสอนช่วงเวลา 13.00-14.30 น. ก็จะทำการเพิ่มค่าความผิด 1 หน่วย เป็นต้น

3. การประเมินค่าความเหมาะสมสมสำหรับข้อจำกัดแบบผ่อนปรนข้อที่ 3 จะทำการจัดรูปแบบໂຄຣໂໂນໂໂນມใหม่เพื่อให้สามารถประเมินค่าความเหมาะสมได้ โดยเปลี่ยนจากตารางสอนที่แบ่งตามกลุ่มเรียนของนักศึกษาให้เป็นตารางสอนที่แบ่งตามอาจารย์ผู้สอน หลังจากนั้นจะทำการตรวจสอบตารางสอนของอาจารย์แต่ละท่านว่าอาจารย์ถูกกำหนดให้สอนในช่วงเวลาที่ตนเองที่ติดภารกิจของคณะหรือไม่ (ค่าการผิดข้อจำกัดจะถูกเพิ่มครึ่งละ 1 หน่วย) ยกตัวอย่างเช่น อาจารย์ ค มีภารกิจของคณะที่ต้องทำการประชุมประจำสัปดาห์ของทุกวันพุธ เมื่อทำการตรวจสอบแล้วพบว่า ในวันพุธ อาจารย์ ค ถูกกำหนดให้มีการสอนช่วงเวลา 08.30-10.00 น. ก็จะทำการเพิ่มค่าความผิด 1 หน่วย เป็นต้น

4. การประเมินค่าความเหมาะสมสมสำหรับข้อจำกัดแบบผ่อนปรนข้อที่ 4 จะทำการจัดรูปแบบໂຄຣໂໂນໂໂນມใหม่เพื่อให้สามารถประเมินค่าความเหมาะสมได้ โดยจะทำการตรวจสอบตารางสอนของนักศึกษาแต่ละกลุ่มว่าในแต่ละวันนักศึกษาถูกกำหนดให้มีการเรียนมากกว่าจำนวนวิชาที่สถานศึกษากำหนดไว้หรือไม่ (ค่าการผิดข้อจำกัดจะถูกเพิ่มครึ่งละ 1 หน่วย) ยกตัวอย่างเช่น

มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาเรียนได้ไม่เกิน 3 วิชาต่อวัน เมื่อทำการตรวจสอบพบว่าในวัน พฤหัสบดี นักศึกษามีตารางเรียนทั้งหมด 4 วิชา ก็จะทำการเพิ่มค่าความผิด 1 หน่วย เป็นดัง

5. การประเมินค่าความเหมาะสมสำหรับข้อจำกัดแบบผ่อนปรนข้อที่ 5 จะทำการจัดรูปแบบໂຄຣໂໂ惆ນใหม่เพื่อให้สามารถประเมินค่าความเหมาะสมได้ โดยจะทำการตรวจสอบตารางสอนของนักศึกษาแต่ละกลุ่มว่าในระหว่างวันมีการย้ายอาคารเรียนที่มีระบบที่เหมาะสมหรือไม่ (ค่าการผิดข้อจำกัดจะถูกเพิ่มครึ่งละ 1 หน่วย) ยกตัวอย่างเช่น ในวันศุกร์ นักศึกษามีการย้ายอาคารเรียนจากอาคาร 1 ไปอาคาร 12 หลังจากตรวจสอบระยะทางระหว่างอาคารแล้วพบว่าเป็นระยะทางที่ไม่เหมาะสมสำหรับการย้ายอาคารเรียน ก็จะทำการเพิ่มค่าความผิด 1 หน่วย

เมื่อตรวจสอบตารางสอนครบทั้งหมดแล้วจะนำค่าความเหมาะสมที่ได้จากการฟังก์ชันวัดคุณภาพสัมภาระรวมกัน ซึ่งผลรวมที่ได้จะนำไปเปรียบเทียบกับໂຄຣໂໂ惆นทั้งหมดเพื่อทำการคัดเลือกໂຄຣໂໂ惆นที่ดีที่สุดต่อไป โดยໂຄຣໂໂ惆นที่มีค่าความเหมาะสมน้อยที่สุดคือໂຄຣໂໂ惆นที่ดีที่สุด

3.3.4 การคัดเลือก

จะคัดเลือกໂຄຣໂໂ惆นที่เหมาะสมเพื่อนำไปเป็นໂຄຣໂໂ惆นรุ่นพ่อแม่ โดยใช้วิธีการคัดเลือกจากการคัดเลือกตามสัดส่วนหรือการคัดเลือกแบบวงล้อรูเลต การคัดเลือกจะทำการคำนวณค่าความเหมาะสมของໂຄຣໂໂ惆นแต่ละตัวหารด้วยผลรวมของค่าความเหมาะสมของໂຄຣໂໂ惆นทุกด้วย หลังจากนั้นจะทำการหมุนวงล้อรูเลตตามจำนวนของໂຄຣໂໂ惆นที่ต้องการจะนำไปเป็นໂຄຣໂໂ惆นรุ่นพ่อแม่ การหมุนวงล้อรูเลตคือการสุ่มเลข 0 ถึง 1 ถ้าค่าที่สุ่มได้อยู่ในช่วงใดของໂຄຣໂໂ惆นก็จะเลือกໂຄຣໂໂ惆นนั้นไปเป็นໂຄຣໂໂ惆นรุ่นพ่อแม่เพื่อเป็นต้นแบบของໂຄຣໂໂ惆นรุ่นต่อไป

3.3.5 ปฏิบัติการทางสายพันธุ์

ปฏิบัติการทางสายพันธุ์ประกอบด้วยการสลับสายพันธุ์ (Crossover) ซึ่งจะเป็นตัวเร่งที่ทำให้การค้นหาคำตอบเข้าสู่คำตอบได้เร็วขึ้น และการกลายพันธุ์ (Mutation) จะช่วยทำให้เกิดความหลากหลายของประชากร

การสลับสายพันธุ์ เป็นปฏิบัติการทางสายพันธุ์ที่จะสร้างໂຄຣໂໂ惆นรุ่นลูกจากໂຄຣໂໂ惆นรุ่นพ่อแม่จำนวน 2 ໂຄຣໂໂ惆น โดยจะทำการสุ่มตัวเลขความน่าจะเป็นในการสลับสายพันธุ์ขึ้นมา (ตัวเลขความน่าจะเป็นอยู่ระหว่าง 0.0-1.0) ถ้าตัวเลขความน่าจะเป็นที่สุ่มได้มีค่าน้อย

กว่าค่าความน่าจะเป็นในการสลับสายพันธุ์ก็จะเข้าสู่กระบวนการ การการสลับสายพันธุ์ ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ประยุกต์ใช้การสลับสายพันธุ์แบบ Position-Based โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำการสุ่มโครโนไซม์ที่จะนำไปใช้ในการสลับสายพันธุ์ขึ้นมา 2 โครโนไซม์
2. ทำการสุ่มตำแหน่งภายในโครโนไซม์ที่จะนำไปใช้ในการสลับสายพันธุ์ขึ้นมา 1 ตำแหน่ง

3. ทำการสลับสายพันธุ์โดยสร้างโครโนไซม์รุ่นลูกขึ้นมาใหม่ 1 โครโนไซม์ โดยเอา Sub-Chromosome ที่สุ่มได้จากโครโนไซม์แม่ หลังจากนั้นตัดพันธุกรรมที่มีค่าตรงกับโครโนไซม์ แม่ออกจากโครโนไซม์พ่อ และใส่พันธุกรรมที่เหลือลงในตำแหน่งเดิมจากโครโนไซม์พ่อ จะได้โครโนไซม์รุ่นลูกขึ้นมาใหม่ เป็นลำดับที่ 1

4. ทำการสลับสายพันธุ์โดยสร้างโครโนไซม์รุ่นลูกขึ้นมาใหม่ 1 โครโนไซม์ โดยเอา Sub-Chromosome ที่สุ่มได้จากโครโนไซม์พ่อ หลังจากนั้นตัดพันธุกรรมที่มีค่าตรงกับโครโนไซม์ พ่อออกจากโครโนไซม์แม่ และใส่พันธุกรรมที่เหลือลงในตำแหน่งเดิมจากโครโนไซม์แม่ จะได้โครโนไซม์รุ่นลูกขึ้นมาใหม่ เป็นลำดับที่ 2

การกลายพันธุ์ เป็นปฏิบัติการทางสายพันธุ์ที่จะสร้างโครโนไซม์รุ่นลูกจากโครโนไซม์ รุ่นพ่อแม่จำนวน 1 โครโนไซม์ โดยจะทำการสุ่มตัวเลขความน่าจะเป็นในการกลายพันธุ์ขึ้นมา (ตัวเลขความน่าจะเป็นอยู่ระหว่าง 0.0-1.0) ถ้าตัวเลขความน่าจะเป็นที่สุ่มได้มีค่าน้อยกว่าค่าความน่าจะเป็นในการกลายพันธุ์ก็จะเข้าสู่กระบวนการ การกลายพันธุ์ ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ประยุกต์ใช้การกลายพันธุ์แบบ Re-Generation โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำการสุ่มโครโนไซม์ที่จะนำไปใช้ในการกลายพันธุ์ขึ้นมา 1 โครโนไซม์
2. ทำการสุ่มตำแหน่งภายในโครโนไซม์ที่จะนำไปใช้ในการกลายพันธุ์ขึ้นมา 1 ตำแหน่ง
3. ทำการ Re-Generation ที่ตำแหน่งของโครโนไซม์ที่สุ่มขึ้นมา โดยมีขั้นตอนเหมือนกัน กับการสร้างประชากรเริ่มต้น
4. จะได้โครโนไซม์ลูกขึ้นมาใหม่ 1 โครโนไซม์ ที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลตารางสอน เนพาะตำแหน่งที่สุ่มขึ้นมาได้จากข้อ 2

3.3.6 การแทนที่

เป็นขั้นตอนที่เมื่อผ่านขั้นตอนของการสลับสายพันธุ์แลกสายพันธุ์จะทำให้เกิดโครโน่โชนลูกชุดใหม่ การจัดเก็บโครโน่โชนลูกจะมีผลต่อพื้นที่ในการสูบตัวอย่างหรือสูบโครโน่โชนในขั้นตอนการดำเนินการคัดเลือก ซึ่งการแทนที่ประชากรจะมี 2 แบบ คือ

1. การแทนที่ประชากรตามขนาดที่กำหนด คือ โครโน่โชนรุ่นพ่อแม่ที่ลูกสูบขึ้นมาผ่านกระบวนการทางขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมเพื่อกำเนิดโครโน่โชนรุ่นลูกและจะลูกแทนที่ด้วยโครโน่โชนรุ่นลูกชุดใหม่ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้โครโน่โชนบางส่วนที่มีค่าความหมายสมที่ต้องสูญเสียไป

2. การแทนที่ประชากรแบบขยายตัว คือ โครโน่โชนรุ่นพ่อแม่ที่ลูกสูบขึ้นมาผ่านกระบวนการทางขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมเพื่อกำเนิดโครโน่โชนรุ่นลูกจะไม่ลูกแทนที่ด้วยโครโน่โชนรุ่นลูกชุดใหม่ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้โครโน่โชนรุ่นพ่อแม่และโครโน่โชนรุ่นลูกมีโอกาสที่จะถูกคัดเลือกไปเป็นโครโน่โชนในรุ่นลูกไปได้

3.3.7 ตรวจสอบเงื่อนไขในการหยุดการทำงาน

การตรวจสอบเงื่อนไขการหยุดการทำงานจะทำการตรวจสอบการทำงานตามจำนวนรุ่นที่กำหนด หากทำงานยังไม่ครบตามรุ่นที่กำหนดก็จะวนกลับไปทำงานตามขั้นตอนต่างๆ จนกว่าจะครบตามจำนวนรุ่นที่ได้กำหนดไว้ เมื่อทำงานครบตามจำนวนรุ่นก็จะหยุดการทำงานและทำการแสดงผลของโครโน่โชนตารางสอนดีที่สุดหรือมีค่าความหมายสมน้อยที่สุด

เมื่อถึงขั้นตอนการแทนที่ประชากรจากนั้นเป็นขั้นตอนการตรวจสอบว่าจบกระบวนการแล้วหรือยัง ซึ่งมีวิธีการจับกระบวนการดังนี้

1. การหยุดการทำงานโดยการพนค่าหมายรวม หรือไกลเดียงค่าหมายรวมที่ต้องการ
2. การหยุดการทำงานเมื่อทำงานถึงรอบที่กำหนด (เช่น 100 รอบ เป็นต้น)
3. การหยุดการทำงานเมื่อคำตอบที่ได้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงภายในจำนวนรุ่นการทำงานตามที่กำหนด
4. การหยุดการทำงานเมื่อคำตอบที่ได้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงภายในเวลาที่กำหนดซึ่งหากไม่เข้าเงื่อนไขดังที่กล่าวมาแล้ว ก็ให้กลับไปที่ขั้นตอนการสร้างต้นแบบ แล้วทำงานซ้ำกระบวนการจนกว่าจะพบเงื่อนไขขบการทำงาน

3.4 การประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน

ในงานวิจัยนี้มีการประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำตารางสอนไปใช้งาน โดยทำการจัดพิมพ์ตารางสอน ได้จากการบบขัดตารางสอนอัตโนมัติให้อยู่ในรูปแบบของอาจารย์ และส่งให้อาชารย์แต่ละคณะวิชาพร้อมกับแบบสอบถามระดับความพึงพอใจของตารางสอนที่จัดโดยระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติ โดยเปรียบเทียบกับตารางสอนที่จัดด้วยคนโดยพิจารณาในด้านความเหมาะสมของช่วงเวลา ห้องเรียน และระยะเวลาในการเดินทางระหว่างอาคาร

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการวิจัยของการแก้ปัญหาการจัดตารางสอนในระดับคณะ โดยใช้ตารางประสานการณ์ของผู้ใช้กับขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ข้อจำกัด

1. วันที่ใช้ในการจัดตารางสอนคือ วันจันทร์ – วันศุกร์
2. เวลาที่ใช้ในการจัดตารางสอนคือ 08.30 – 17.30 น. แบ่งออกเป็น 18 ช่วงละ 30 นาที โดยสามารถรองรับวิชาที่ใช้เวลาในการเรียนการสอนได้ตั้งแต่ 1.30 ชั่วโมง (3 ช่วง) 2 ชั่วโมง (4 ช่วง) 3 ชั่วโมง (6 ช่วง) และ 4 ชั่วโมง (8 ช่วง)
3. วิชาที่ใช้ในการจัดตารางสอนแบ่งออกเป็นวิชาบรรยายที่มีการสอน 1 ครั้งต่อสัปดาห์และ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ และวิชาปฏิบัติที่มีการสอน 1 ครั้งต่อสัปดาห์
4. ข้อมูลที่ใช้ในการจัดตารางสอนต้องอยู่ในรูปแบบของแบบฟอร์มกำหนดรายวิชาเปิดสอน อาจารย์ผู้สอนและกลุ่มเรียน (FM6-1 และ FM6-2)

4.2 สภาพแวดล้อมในการวิจัย

สภาพแวดล้อมของชาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

1. หน่วยประมวลผลกลาง Intel Core i5 2.5 GHz
2. หน่วยความจำหลัก 8 GB 1333 MHz DDR3
3. หน่วยความจำสำรอง 500 GB
4. ระบบปฏิบัติการ OS X 10.9
5. โปรแกรมจำลองเว็บเซิร์ฟเวอร์ XAMPP (Apache 2.4.9 + PHP 5.5.11 + MySQL 5.6.16)

4.3 ผลการวิจัย

การจัดตารางสอนด้วยระบบอัตโนมัติได้อาศัยข้อมูลการจัดตารางสอนของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ประกอบด้วยข้อมูลอาจารย์ผู้สอน 402 คน ข้อมูลกลุ่มเรียน 1,242 กลุ่ม ข้อมูลรายวิชา 505 วิชา ข้อมูลห้องเรียน 170 ห้อง ข้อมูลวันจัดตารางสอน 5 วัน และเวลาจัดตารางสอน 08.00 – 17.30 น. โดยระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติจะจัดตารางสอนตามข้อจำกัดแบบเข้มงวดข้อจำกัดแบบผ่อนปรนที่กำหนดไว้

การทดสอบนี้เป็นการศึกษาหาผลกระทบของจำนวนโครโน่โซนและจำนวนของการเกิดรุ่นที่มีต่อค่าความเหมาะสมที่ได้รับจากการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม รวมไปถึงระยะเวลาที่ใช้ในการทำงาน โดยการเกิดรุ่นคือการถ่ายทอดคลักษณะทางพันธุกรรมของรุ่นพ่อแม่ไปยังรุ่นลูกโดยผ่านกระบวนการปฏิบัติการทางพันธุกรรม ได้แก่ การสลับสายพันธ์และการกลายพันธ์ สำหรับการเกิดรุ่นจะหยุดการเกิดรุ่นเมื่อค่าความเหมาะสมที่ได้รับในรุ่นปัจจุบันไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีการเปลี่ยนแปลงเพียงแค่ 1% โดยเบริญเทียนกับค่าความเหมาะสมที่ได้รับของรุ่นที่ผ่านมา และในการทดสอบนี้ค่าความเหมาะสมที่ดีที่สุดคือค่าความเหมาะสมที่ต่ำที่สุด เนื่องจากค่าความเหมาะสมจะถูกคิดจากจำนวนครั้งในการประเมินข้อจำกัดแบบผ่อนปรน

ในการทดสอบจะแบบออกเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีการกำหนดจำนวนโครโน่โซนที่แตกต่างกันคือ 10 30 50 และ 100 โดยจะทำการทดสอบทั้งหมดจำนวน 5 ครั้งเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของการผลการทดสอบและให้แน่ใจว่าผลการทดสอบนี้เป็นจริง โดยกำหนดค่าความน่าจะเป็นในการสลับสายพันธ์และค่าความน่าจะเป็นในการกลายพันธ์ให้เป็นค่าคงที่ที่ 0.5 เพื่อให้อัตราการเกิดปฏิบัติการทางพันธุกรรมและอัตราการไม่เกิดปฏิบัติการทางพันธุกรรมมีอัตราที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 4.1 ผลการวิจัย

จำนวนโครโน่โซน	ครั้งที่	จำนวนการเกิดรุ่น	ค่าความเหมาะสมที่สูงสุด	ค่าความเหมาะสมสูงสุด	เวลาที่ใช้ (วินาที)
10	1	32	291	314	145
10	2	25	288	321	111
10	3	28	301	328	169

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

จำนวน ໂຄຣໂມໂຈນ	ครั้งที่	จำนวน การเกิดรุ่น	ค่าความหมายสมต่ำสูด	ค่าความหมายสมสูงสุด	เวลาที่ใช้ (วินาที)
10	4	34	300	321	174
10	5	26	291	320	124
30	1	93	240	292	455
30	2	88	235	309	435
30	3	82	256	289	503
30	4	91	241	294	522
30	5	82	279	284	501
50	1	137	190	274	1042
50	2	142	221	272	1249
50	3	126	220	279	1030
50	4	138	225	277	1087
50	5	130	217	274	1089
100	1	287	174	237	3194
100	2	280	178	213	3089
100	3	279	170	241	3188
100	4	258	160	241	2918
100	5	297	168	236	3388

4.4 วิเคราะห์ผลการวิจัย

ระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติสามารถจัดตารางสอนได้โดยไม่มีการละเมิดข้อกำหนดแบบเข้มงวด และพบว่า เมื่อมีการกำหนดจำนวนໂຄຣໂມໂຈນเพิ่มมากขึ้นจะทำให้มีการเกิดจำนวนรุ่นเพิ่มมากขึ้นซึ่งส่งผลให้ค่าความหมายสมดีขึ้นตามไปด้วย ถึงแม้ว่าจะใช้เวลาในการประมวลผลที่นานขึ้น แต่ก็ยังดีกว่าใช้เวลาน้อยกว่าเมื่อเทียบกับการจัดตารางสอนด้วยมือ โดยค่าความหมายสมที่ดีที่สุดที่ได้รับคือ 160 หมายความว่าการจัดตารางสอนทั้งหมด 1,242 กลุ่มเรียนมี

การประเมินข้อจำกัดแบบผ่อนปรนเพียง 160 ครั้ง โดยใช้เวลาในการทำงานทั้งหมด 2,918 วินาที หรือคิดเป็น 48.63 นาที

4.5 ผลการประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน

การประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน พิจารณาจากแบบสอบถามระดับความพึงพอใจของตารางสอนที่จัดโดยระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติโดยเปรียบเทียบกับตารางสอนที่จัดด้วยคน โดยพิจารณาในด้านความเหมาะสมของช่วงเวลา ห้องเรียน และระยะทางในการเดินทางระหว่างอาคาร ของอาจารย์ผู้สอน ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธุรกิจปัณฑิตฯ จำนวน 90 คน จากทั้งหมด 402 คน

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน

ระดับ	จำนวน	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์
น้อยที่สุด	1	1.11%
น้อย	17	18.89%
ปานกลาง	28	31.11%
มาก	27	30.00%
มากที่สุด	17	18.89%
รวม	90	100.00%

จากผลการประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน โดยอาจารย์ผู้สอน 90 คนพบว่า อาจารย์ผู้สอนจำนวน 18 ท่าน ที่ประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งานในระดับ “น้อย-น้อยที่สุด” เนื่องจากกระบวนการจัดตารางสอนอัตโนมัติได้จัดตารางสอนให้กับอาจารย์ในช่วงเวลาพักเที่ยงซึ่งอาจารย์ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าไม่ควรจัดตารางสอนให้กับอาจารย์ในช่วงเวลานั้น เพราะจะทำให้อาจารย์ได้รับประทานข้าวกลางวันไม่ตรงเวลาและจะทำให้เกิดปัญหาเรื่อง โรคกระเพาะ นอกจากนี้ระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติได้จัดตารางสอนให้กับอาจารย์ในช่วงเช้า (เวลา 08.30-10.00 น.) ซึ่งอาจารย์บางท่านไม่สะดวกในการ

สอนในช่วงเวลาดังกล่าว เพราะติดภารกิจในการส่งลูกไปโรงเรียนและบางท่านต้องเดินทางไกล ในกรณีนี้ถ้าเป็นการจัดตารางสอนคู่บุคคลจะทำให้อาจารย์สามารถต่อรองช่วงเวลาในการสอนของอาจารย์ได้ และสำหรับอาจารย์จำนวน 72 ท่าน ที่ประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งานในระดับ “ปานกลาง-มาก-มากที่สุด” เนื่องจากอาจารย์ส่วนใหญ่พอดีกับช่วงเวลาที่ระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติได้จัดตารางสอนให้ เพราะช่วงเวลาดังกล่าวไม่ตรงกับช่วงเวลาพักเที่ยงและเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยอาจารย์บางท่านได้ให้ความเห็นว่า โดยปกติอาจารย์จะสอนตามที่คณบุรุษจัดสรรมาให้โดยไม่มีการต่อรองเกี่ยวกับช่วงเวลาที่อาจารย์มีความต้องการจะสอน

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะกล่าวถึงบทสรุปและข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาการแก้ปัญหาการจัดตารางสอนในระดับคณะ โดยใช้ตารางประสนการณ์ของผู้ใช้กับขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

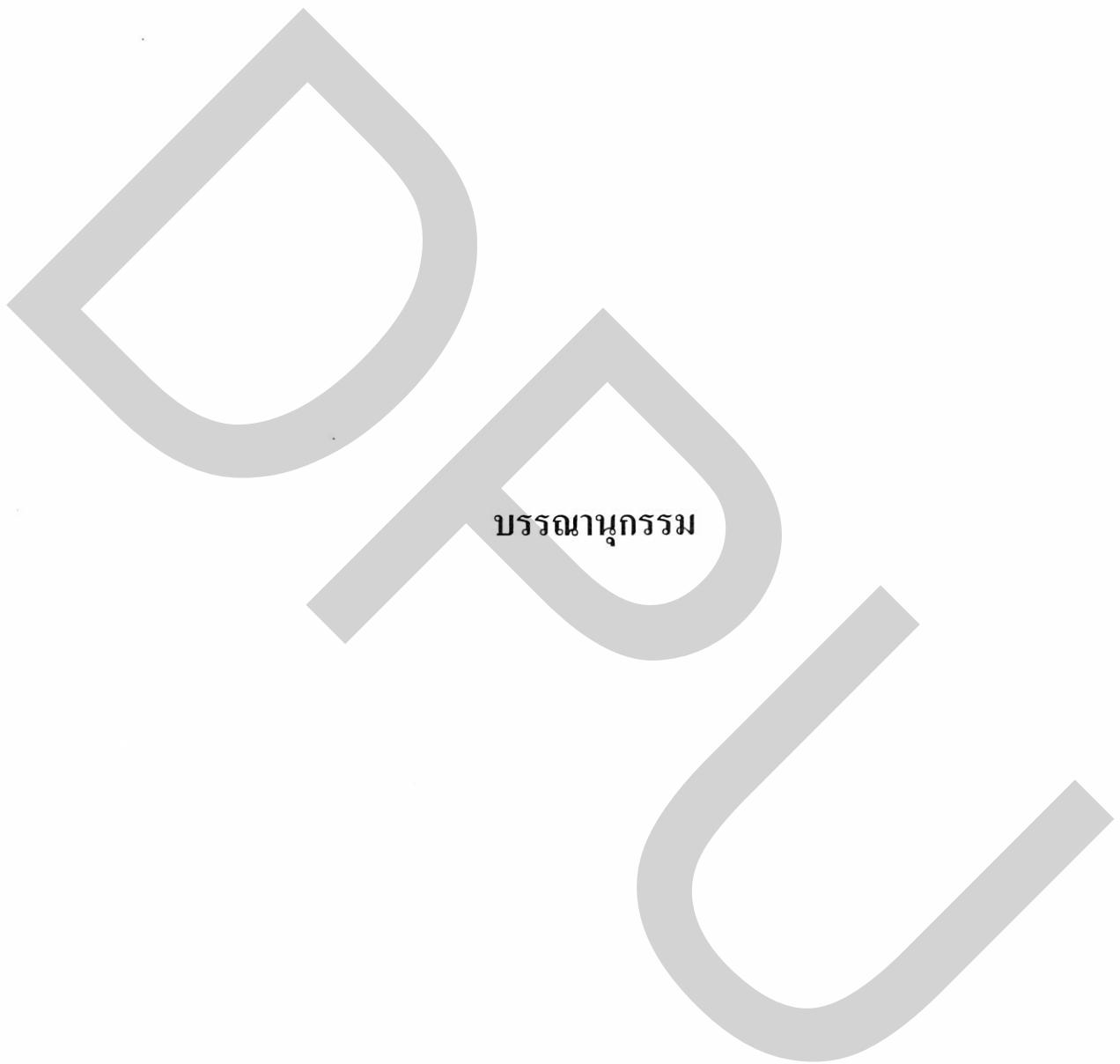
5.1 บทสรุป

งานวิจัยนี้ได้นำเสนอการแก้ปัญหาการจัดตารางสอนในระดับคณะ โดยใช้ตารางประสนการณ์ของผู้ใช้กับขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม งานวิจัยนี้เริ่มต้นจากการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอน ซึ่งได้เลือกขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมมาศึกษาและนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมสำหรับการแก้ไขปัญหาการจัดตารางสอน โดยพัฒนาเป็นระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติในรูปแบบของเว็บแอ��พลิเคชัน และอาศัยข้อมูลการกำหนดภาระงานสอนของภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ในการเบริญเทียบประสิทธิภาพของจำนวนโครโน่โชนและจำนวนรุ่นเพื่อหาค่าความเหมาะสมที่ดีที่สุดของการทำงานของขั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรม โดยกำหนดค่าความน่าจะเป็นในการสลับสายพันธ์และการถ่ายพันธ์เป็นค่าคงที่ที่ 0.5 และแบ่งกลุ่มการศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 กำหนดจำนวนโครโน่โชนเป็น 10 โครโน่โชน กลุ่มที่ 2 กำหนดจำนวนโครโน่โชนเป็น 30 โครโน่โชน กลุ่มที่ 3 กำหนดจำนวนโครโน่โชนเป็น 50 โครโน่โชน และกลุ่มที่ 4 กำหนดจำนวนโครโน่โชนเป็น 100 โครโน่โชน ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาพบว่าเมื่อมีการกำหนดจำนวนโครโน่โชนเพิ่มมากขึ้นจะทำให้มีการเกิดจำนวนรุ่นเพิ่มมากขึ้นซึ่งส่งผลให้ค่าความเหมาะสมสมดุลตามไปด้วย ถึงแม้ว่าจะใช้เวลาในการประมวลผลที่นานขึ้น แต่ก็ยังถือว่าใช้เวลาน้อยกว่าเมื่อเทียบกับการจัดตารางสอนด้วยมือ โดยค่าความเหมาะสมที่ดีที่สุดที่ได้รับ

กีอ 160 หมายความว่าการจัดตารางสอนทั้งหมด 1,242 กลุ่มเรียนมีการลงทะเบียนข้อจำกัดแบบผ่อนปรนเพียง 160 ครั้ง โดยใช้เวลาในการทำงานทั้งหมด 2,918 วินาที หรือคิดเป็น 48.63 นาที

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. การเพิ่มความสามารถของระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติให้สามารถเปิดให้ผู้ดูแลระบบ (เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ) สามารถแก้ไขตารางสอนในกรณีมีความจำเป็นในการแก้ไขได้
2. การเพิ่มความสามารถของระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติให้สามารถเพิ่มลดข้อกำหนดแบบต่างๆ ได้ทั้งข้อกำหนดแบบเบื้องต้นและแบบผ่อนปรนเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหานั้นแต่ละสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม
3. สร้างส่วนต่อประสานกับระบบในการนำข้อมูลนำเข้าจากแบบฟอร์ม FM 6-1 โดยสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงทุกรายการของแบบฟอร์ม FM 6-2 ให้สอดคล้องกับแบบฟอร์ม FM 6-1 เพื่อช่วยลดเวลาในการตัดสินใจของผู้ใช้งาน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

วิทยานิพนธ์

กาญจนี วงศ์วิภาพร. (2541). การจัดตารางสอนของโรงเรียนแบบอัตโนมัติโดยจินติกอัลกอริทึม (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ณัฐกฤต ศักดิ์เรืองฤทธิ์. (2550). ระบบจัดตารางเรียนตารางสอน โดยใช้ขั้นตอนวิธีเชิงพัฒนชุดกรณีจัดตารางสอน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นวัชชัย ลือทุกสีน. (2552). วิธีการสอนที่คอล โลนีอฟฟิติ ไม่ใช่ชั้นเพื่อการแก้ปัญหาการจัดตารางสอน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏ。

นุกูล โชคเศรษฐี. (2548). การพัฒนาโปรแกรมจัดตารางสอน โดยใช้ขั้นตอนวิธีเชิงพัฒนชุดกรณีจัดตารางสอน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผกาวดี แสงสุวรรณ. (2555). ขั้นตอนวิธีเชิงพัฒนชุดกรณีจัดตารางสอน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ทำงานร่วมกันสำหรับแก้ปัญหาการจัดตารางสอน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).

กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ไมตรี สุภา. (2533). การสร้างโปรแกรมเพื่อจัดตารางสอนด้วยไมโครคอมพิวเตอร์ ไม่มีตัวตน. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

รัฐพนธ์ ห้อมนาน, จรรักษ์ ตั้งศิริเสถียร และ สุภากรณ์ สายศิลป์. (2549). การปรับปรุงโปรแกรมการจัดตารางสอน โดยใช้จินติกอัลกอริทึม (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).

พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏ。

วันเพ็ญ ปัญญาสุพัฒน์. (2547). การพัฒนาโปรแกรมจัดตารางสอนระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ

ทหารลาดกระบัง.

วีณา พรหมเทพ. (2548). การประยุกต์ใช้จีนติกอัลกอริทึมในการจัดตารางสอน

(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วุฒิพงษ์ ชินศรี, นิตาพรรัตน์ สุรีรัตน์ และสรรเดช ครุฑจื่อน. (2555). การแก้ปัญหาการจัด
ตารางสอนในระดับมหาวิทยาลัยด้วยเมตาเชิร์ฟติก (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).

กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สิริลักษณ์ จุณณพัศน์. (2547). จีนติกอัลกอริทึมแบบหลายชุดประสังค์สำหรับแก้ปัญหาการจัด
ตารางสอนของโรงเรียน (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สุขแสง ถุกนก, พยุง มีสัจ, จรัญ แสนราษ และ นิตาพรรัตน์ สุรีรัตน์. (2548). การแก้ปัญหาเชิง
ชั้นหลายวัตถุประสังค์ โดยชั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมแบบผสมประมวลผลแบบขนาด
กรณีศึกษา การจัดตารางสอน (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).

กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สุนิสา ริมเจริญ. (2555). ชั้นตอนวิธีเชิงพันธุกรรมแบบกระชั้บและการประยุกต์
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยนุรพชา.

ภาษาต่างประเทศ

ELECTRONIC SOURCES

Ashish Jain, Suresh Jain & P.K. Chande. (2010). *Formulation of Genetic Algorithm to Generate Good Quality Course Timetable*. Retrieved September 12, 2013,
from <http://www.ijimt.org/papers/46-M431.pdf>

Meysam Shahvali Kohshori & Mohammad Saniee Abadeh. (2012). *Hybrid Genetic Algorithms for University Course Timetabling*. Retrieved September 12, 2013,
from <http://www.ijcsi.org/papers/IJCSI-9-2-2-446-455.pdf>

NguyenBa Phuc, Nguyen Tan Tran Minh Khang & Tran Thi Hue Nuong. (2011). *A New*

Hybrid GA-Bees Algorithm for a Real-world University Timetabling Problem.

Retrieved October 14, 2013, from <http://www.ieeexplore.ieee.org>

Ruey-Maw Chen & Hsiao-Fang Shih. (2013). *Solving University Course Timetabling Problems*

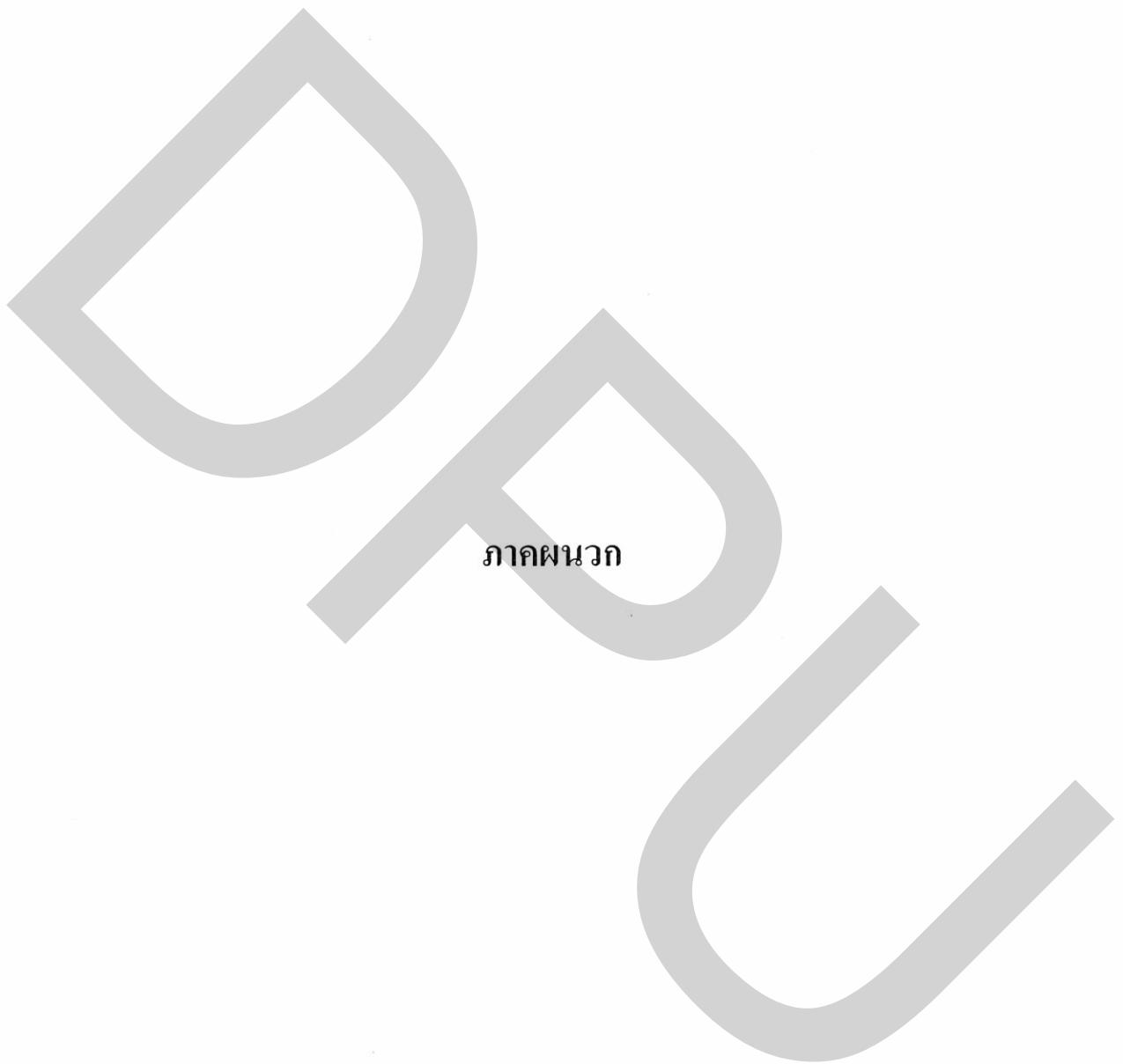
Using Constriction Particle Swarm Optimization with Local Search.

Retrieved November 11, 2013, from <http://www.mdpi.com/journal/algorithms>

Sadaf Naseem Jat & Shengxiang Yang. (2009). *A Guided Search Genetic Algorithm for the*

University Course Timetabling Problem. Retrieved September 12, 2013,

from <http://www.v-scheiner.brunel.ac.uk/bitstream/2438/5880/3/Fulltext.pdf>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างของตารางสอนที่ได้จากการจัดตารางสอนอัตโนมัติ

ຮມ.ດຣ.ນະຫຼີ ເກມະນັຍສວັດ

ຄ. ອົງນິຕ ອົມສີຣິວິເຊີນ

๑๗๘

Digitized by srujanika@gmail.com

ก. พนพช ออกใบอนุญาตฯ

๘๙๖

ตารางเวลาห้องเรียน																		
	08.30	09.00	09.30	10.00	10.30	11.00	11.30	12.00	12.30	13.00	13.30	14.00	14.30	15.00	15.30	16.00	16.30	17.00
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	09.00	09.30	10.00	10.30	11.00	11.30	12.00	12.30	13.00	13.30	14.00	14.30	15.00	15.30	16.00	16.30	17.00	17.30
จันทร์																		
อังคาร																	GT201-1 กศน 851	
พุธ																		
พฤหัสบดี								GT206-1 วิทยุฯ, กศน, กรุณา 852										
ศุกร์												GT306-1 กศน NULL		GT201-1 กศน 851				

๑. วิญญาณ นิรนาภล้ำพงศ์

อ.สุพล สุภาควัฒน์

ดร.วรภัทร ไพรีกรง

อ.ธุกร พฤกษ์วันบวรสุต

อ.ปีนุช ชัยพรแก้ว

อ.ประวัฒน์ เปรมธีรสมบูรณ์

อ.พกานวรรณ วงศ์งาติพิพรชัย

อ.วัชกุล เปรี้ยงกิจว

อ.วรรภูษา สุขพงษ์ไทย

๐.๖๗๙

อ.จักริน สมิตเวช

ມະນາຄະດີ

ผศ.ดร.มัชณิกา อ่องแตง

ผศ.นักพัฒนา ชินปานธุ์

๘๗๖

๑. ปีบลักษณ์ พงษ์ทวีรัตน์

อ.ปุณฑรา สร้อยสน

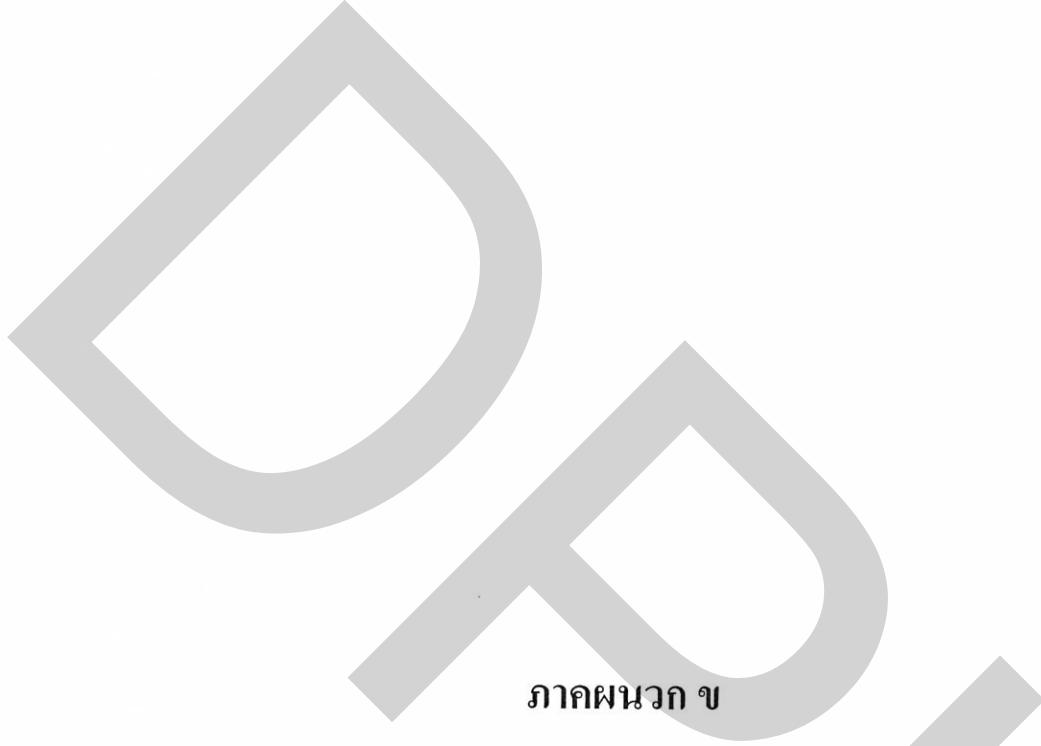
อ.มนติญา สันติธรรมนนท์

8. ผลผลิตทางการเกษตรรวมทั้งหมด																		
	08.30	09.00	09.30	10.00	10.30	11.00	11.30	12.00	12.30	13.00	13.30	14.00	14.30	15.00	15.30	16.00	16.30	17.00
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	09.00	09.30	10.00	10.30	11.00	11.30	12.00	12.30	13.00	13.30	14.00	14.30	15.00	15.30	16.00	16.30	17.00	17.30
ขันท์																		
ขังค้าง																		IS203-1 นยศิตา 14202
พูด																		
พุกหัวลง ดี																		
ศูกร์																		IS203-1 นยศิตา 14202

๙. วิชารัตน์ ประดับ

อ.สำราญ ไผ่นวล

อ.อดมลักษณ์ อิ่วพันธ์

แบบประเมินความหมายสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน

แบบประเมินความเหมาะสมของตารางสอนในการนำไปใช้งาน

ระดับความเหมาะสม 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ระดับความเหมาะสม 2 หมายถึง น้อย

ระดับความเหมาะสม 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับความเหมาะสม 4 หมายถึง มาก

ระดับความเหมาะสม 5 หมายถึง มากที่สุด

แบบประเมิน	1	2	3	4	5
ระดับความพึงพอใจของตารางสอนที่จัดโดยระบบการจัดตารางสอนอัตโนมัติ โดยเปรียบเทียบกับตารางสอนที่จัดด้วยคน โดยพิจารณาในด้านความเหมาะสมของช่วงเวลา ห้องเรียน และระยะทางในการเดินทางระหว่างอาคาร					

ภาคผนวก ค

บทความใน การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา

2014 GRAD. RESEARCH CONFERENCE @ DPU

วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

การแก้ไขข้อหาการอัดควรเร่งสอนในระดับบุคคล
ให้ใช้ความประณีตในการพิจารณาข้อหาที่มีผลต่อสังคม

วิบูล ฤกษิตรานันท์

บทที่บ่ก

ការចែងចាំរយក្រសាន្តនៃបច្ចុប្បន្នគឺការប្រើប្រាស់ដីទាំងឡាយដែលបានការិករាជ្យថែង
ដែងទៅក្នុងការប្រើប្រាស់ដីរបស់ខ្លួនដោយការចែងចាំរយក្រសាន្ត (ក្រាហេតុរួមឱ្យក្នុងក្រុង
នគរូបី) ដែលក្នុងការប្រើប្រាស់ដីទាំងឡាយដែលបានការិករាជ្យថែងទៅក្នុងការប្រើប្រាស់ដី
របស់ខ្លួន។ ក្នុងការប្រើប្រាស់ដីទាំងឡាយដែលបានការិករាជ្យថែងទៅក្នុងការប្រើប្រាស់ដី
របស់ខ្លួន នឹងក្លាយជាការប្រើប្រាស់ដីទាំងឡាយដែលបានការិករាជ្យថែងទៅក្នុងការប្រើប្រាស់ដី
របស់ខ្លួន ដើម្បីក្លាយជាការប្រើប្រាស់ដីទាំងឡាយដែលបានការិករាជ្យថែងទៅក្នុងការប្រើប្រាស់ដី

ໂໄວເອງເວົ້າເວົ້າໄຟຟູ້ໂຄງປະຊາດ ທີ່ເຫັນທຸນາໄປກວມຄວງຮູບຄົວນັ້ນຂໍ້ຕັ້ງການພົດໄຈ
ຢືນການທີ່ຈະການໃຈການໃຈວິສະແດງຂອງເນັ້ນດີກຳລົງໃຫຍ່ ໂດຍກ່ຽວຂ້ອງການຮ່ວມມືກົດ
ຈົດຂຶ້ນ ອົງການທີ່ຈະກົດຂຶ້ນທີ່ມີກຳລົງການ ໂດຍກ່ຽວຂ້ອງການພົດປະກົດໄປຂໍ້ຕັ້ງການ
ເຫັນທຸນາໄປກວມຄວງຮູບຄົວນັ້ນທີ່ມີກຳລົງການ ໂດຍກ່ຽວຂ້ອງການຈົດຕະວາງດີເວັ້ນທະນາ ໂດຍໃຫ້
ໄປກວມຄວງຮູບຄົວນັ້ນທີ່ມີກຳລົງການ ໂດຍກ່ຽວຂ້ອງການຈົດຕະວາງດີເວັ້ນທະນາ ໂດຍໃຫ້
ໄປກວມຄວງຮູບຄົວນັ້ນທີ່ມີກຳລົງການ ໂດຍກ່ຽວຂ້ອງການຈົດຕະວາງດີເວັ້ນທະນາ ໂດຍໃຫ້
ໄປກວມຄວງຮູບຄົວນັ້ນທີ່ມີກຳລົງການ ໂດຍກ່ຽວຂ້ອງການຈົດຕະວາງດີເວັ້ນທະນາ ໂດຍໃຫ້
ໄປກວມຄວງຮູບຄົວນັ້ນທີ່ມີກຳລົງການ ໂດຍກ່ຽວຂ້ອງການຈົດຕະວາງດີເວັ້ນທະນາ ໂດຍໃຫ້

118

มหาวิทยาลัยธุรกิจบ้านทิตย์ มอบเกียรติบัตรจบบัณฑิต เพื่อแสดงว่า

วิบูล ศุภจิตราบันก์

ໄດ້ນໍາເສນວຜລງາບວິຈີຍ ເຮືອງ

การแก้ปัญหาการจัดตารางสอนในระดับคุณ
โดยใช้ตารางประสบทกวนของผู้ใช้กับขั้นตอนของเบอร์เชิงพัฒนกรรม

ในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานเปิดรับ ระดับบัณฑิตศึกษา “2014 GRAD. RESEARCH CONFERENCE @ DPU”
วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรากร สามโกเศค)
อธิการบดี

ประวัติผู้เขียน

